

Onze Vogels

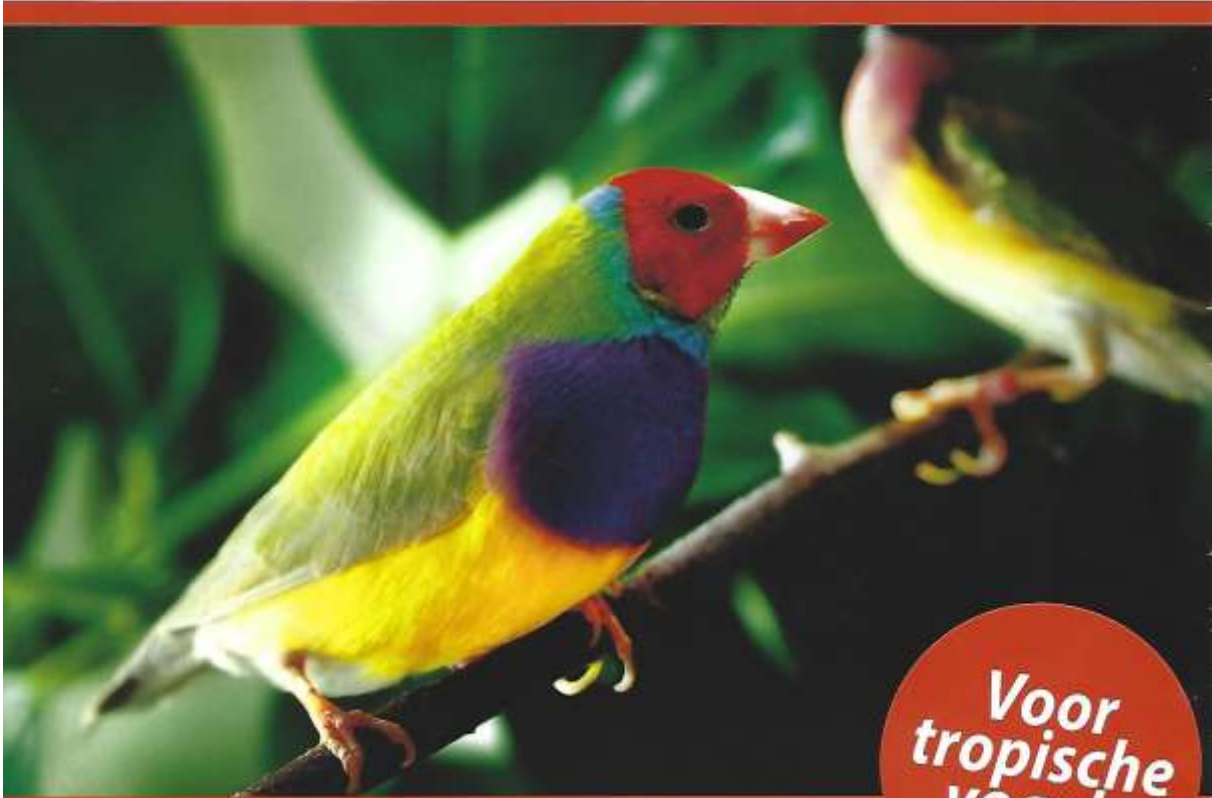
NUMMER 2 | FEBRUARI | 2022

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

ose/

De/

Voor
tropische
vogels

3838 tropical gold is een volledige mengeling die alle voedingsstoffen bevat die een vogel nodig heeft.

- ✓ Zorgt voor een perfecte conditie van de vogels
- ✓ Goede opname van het voer en erg smakelijk
- ✓ Ideaal voor gouldamadines

Geef naast dit voer altijd grit en maagkiesel aan uw vogels.

Zoek jouw verkooppunt via www.garvo.nl/winkels

INHOUD

In deze uitgave

De valkparkiet	5		22	Kwartels 5
Over de schouder...	8		24	Kweek met de bruinkopnon
Kweekverslag Heuglin tapuit	12		27	Melanine Bruin
De witwangtoerako's van Bart	14		29	Boekbespreking
In de keuken van... weltvogelpark Walsrode, deel 1	16		30	Middelste bonte specht
Llarguet Espanol	20			

En verder

4	Column voorzitter
31	Column keurmeester
32	Bondsmededelingen
34	NBvV Info
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Bergkuifkwartel
© H.Dijcks

Vogel in korte broek

use!

De wereld lijkt op zijn grondvesten te schudden. En de schuldige??? Coronal Dit virus krijgt het voor elkaar dat een hele wereldbevolking van slag is. En hoe lang gaat dat nog duren en wat komt daarna? Leek Ebola en SARS de westerse wereld nog te negeren en slapende te houden, nu weten we achteraf dat we, misschien wel tegen beter weten in, "dansten op een vulkaan". Corona blijft onder ons en we zullen er rekening mee moeten houden. En maar hopen dat de medische wetenschap antwoorden blijft vinden tegen dergelijk onheil.

Klaas Snijder, bondsvoorzitter

Ondertussen zie je de maatschappij veranderen. Was voorheen een lockdown of zelfs een avondklok iets van een andere wereld, hooguit mogelijk in een vuig dictatoriaal bestuurd land, ook wij hebben er inmiddels kennis mee gemaakt. Was thuiswerken vroeger een belachelijk idee? Menig bedrijf werd nu gedwongen en constateert dat dit toch ook vele voordelen kan hebben. Ook schoolvakanties konden zomaar een weekje verlengd worden en thuis studeren en notabene tentamens maken...dat bleek op een zolderkamer ook al realiseerbaar. Er is in zeer korte tijd veel veranderd.

En hoe reageert de vogelsport hierop? Voor het tweede jaar nagenoeg geen

tentoonstellingen of districtsshow's en ook Vogel2021 én Vogel2022 gingen niet door.... Wat kunnen we daar aan doen? De Werkgroep Vogel zag de bui halverwege november alweer hangen en is het meer dan beu dat alle voorbereidingen weer voor niks zijn geweest. Onderling hadden we al eens gekeken naar andere mogelijkheden en de daaraan gekoppelde onmogelijkheden opgeworpen door conservatieve gedachtegangen van menig vogelliefhebber. De argumenten tegen een flexibeler tentoonstellingsagenda zijn al zo vaak ter tafel gekomen. Te vroeg? Dan zijn de vogels niet in conditie! Te laat? Dan broeden mijn vogels al! Nu heeft Corona alles op slot gegooid, maar voorheen was het de vogelgriep die al regelmatig tijdelijk roet in het eten gooide en voor minstens evenveel slapeloze nachten zorgde. Vogelgriep raast de laatste jaren ook op gigantische schaal door Europa en niet alleen in waterrijke gebieden, zoals sommigen dachten. En vogelgriep blijft ook de komende jaren zo rond november de kop opsteken. En wat doen wij? Lijdzaam toezien? Of kunnen we ons aanpassen? Tuurlijk wel en dat gebeurt ook al. Meerdaagse clubshows worden al vaker eendagsshow's die makkelijker van datum kunnen wisselen. De NBvV heeft zelfs een internationale digitale keuring van Gouldamadines gefaciliteerd!

Goede initiatieven vanaf de werkvloer,

maar geen oplossing voor de grotere shows waaronder de speciaaldubs, de districten en het NK. Vaak moeten locaties ver van te voren vastgelegd worden en wanneer dit niet het geval was, dan lag de bond zelf vaak dwars met zijn tentoonstellingsagenda en reglementen die de "beschermde weken" kent. Soms nuttig, maar net zo vaak een dwangbuis. Het moet dus anders. De werkgroep en het hoofdbestuur hebben de koppen kort geleden al bijeen gestoken en ook de bondsraad heeft dit hoofdstuk onder de aandacht.

Het zou fijn zijn wanneer we kunnen flexibiliseren en waarom zouden we dat als NBvV niet kunnen? Want wanneer de zuidelijke Nederlandse provincies carnaval met Pinksteren kunnen vieren, studenten thuis tentamens maken en kantoorliefhebbers in de toekomst thuis werken, dan kunnen wij toch tentoonstellen op andere momenten dan we nu gewend zijn. Dus...als ik mezelf goed begrijp is Vogel2022 in dat geval nog niet afgelast, maar slechts uitgesteld..... met dus toch nog een kans op een Vogel2022, maar dan in korte broek?? Wauw!

VLIERE
SAMAN
M. 06-51145525
INFO@VLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VLIEREBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbenodigdheden
WIM VAN DE LUSTGRAAF
www.wimvandelustgraaf.nl

De

De valkparkiet

Een parkiet die bijzonder geschikt is voor beginnende liefhebbers, maar niet de gemakkelijkste vogel om hoog te scoren op tentoonstellingen.

A. van Kooten

Geschiedenis

Kort nadat de valkparkiet vanuit Australië in Europa werd ingevoerd werden er al vrij snel broedresultaten mee behaald. Reeds in 1850 werden zowel in Duitsland als in Frankrijk de eerste jonge valkparkieten in gevangenschap geboren. Pas 15 jaar later, in 1865, werden ook in Nederland jonge valkparkieten gekweekt.

Verspreidingsgebied

De valkparkiet komt bijna in heel Australië voor. Valkparkieten leven in het wild in kleine groepjes. Hun leefgebied is niet specifiek. Ze komen in diverse streken en gebieden voor. Zo kunnen we de vogels aantreffen in dichte wouden, in woestijnachtige met spinifexgrassen begroeide graslanden maar ook in open savanne-achtige gebieden. Ze leven een zwervend bestaan en in het algemeen kan gesteld worden dat ze zich daar ophouden waar voldoende water en voedsel aanwezig is.

In het zuiden van Australië broedt de valkparkiet in de periode van augustus tot december, in het noorden van april tot juni en in midden Australië houdt de valkparkiet er geen vaste broedperiode op na. Afhankelijk van het weer broeden ze hier in elke maand van het jaar.

In het wild broeden valkparkieten in holten van dikke takken en boomstammen, waarbij hun voorkeur uitgaat naar broedgelegenheden met een vrij uitzicht.

Verskil tussen man en pop

Bij het samenstellen van broedpaartjes zal het geslachtsonderscheid tussen mannen en poppen geen probleem op-

leveren. Er is bij volwassen valkparkieten namelijk een duidelijk uiterlijk waarneembaar verschil tussen de man en de pop. De kleur van de pop is vooral aan de kop matter en veel minder sprekend. Bovendien is bij haar de staart aan de onderzijde onregelmatig geel gestreept terwijl dat bij de mannetjes niet het geval is.

Huisvesting

Indien we met de vogels gaan broeden komen valkparkieten het beste tot hun recht in een volière met een lengte van minimaal 3 meter. Als nestgelegenheid accepteren ze vrijwel alle soorten en vormen nestblokken mits de ruimte binnenin het blok maar voldoende groot is. Als basis kan een nestblok met een bodemoppervlakte van 25 x 25 cm, een hoogte van 30 cm en een invleggat van 8 cm, worden aangehouden. Een paartje dat in goede broedconditie verkeert zal al vrij snel interesse tonen in opgehangen nestblokken. Dan ook is al vrij snel de balts van de vogels waar te nemen. Hierbij houdt het mannetje de kuif fier omhoog en trippelt met wat gespreide vleugels rondom het vrouwtje. In deze houding laat hij vaak de kop zakken, houdt de staart uitgewaaid omhoog en laat daarbij harde fluittonen horen. Indien de man de pop hiermee voldoende heeft geïmponeerd gaan beide vogels al vrij snel over tot de paring.

Broeden

Opvallend bij valkparkieten is het feit dat tijdens het hele paringsgedrag het elkaar voeren ontbreekt terwijl dat juist bij andere soorten heel duidelijk op de voorgrond staat. Na de eerste paring(en)

Man wilkleur
© H. Brarje

Pop wildkleur
© H.Branje

het broeden af. De man broedt meestal overdag en de pop 's nachts.

De broedduur is 18 tot 20 dagen. De jongen hebben bij het uitkomen een vleeskleurige huid die bedekt is met geelkleurige donsveertjes. Na ongeveer zeven dagen openen de jongen voor het eerst hun ogen. Dit is ook ongeveer het tijdstip waarop de jongen geringd moeten worden. Als ringmaat dient 5,4 mm. gebruikt te worden. Op een leeftijd van 14 dagen zijn bij de jongen de wangvlekken al vaag te onderscheiden en na ongeveer vier weken hebben de jongen hun complete verenkleed.

De oudervogels laten in het algemeen nestcontrole gemakkelijk toe. Dit geldt echter niet voor de jongen. Deze laten, bij het openen van het nestblok, een hevig geblaas horen. Op een leeftijd van 4 tot 5 weken vliegen de jongen uit. Het is bij het uitvliegen zaak om de jongen goed in de gaten te houden omdat ze dan erg wild en onhandig zijn. Het is dan verstandig om in het gaas van de volière wat takken te steken zodat de jongen niet in volle vaart tegen het gaas aanvliegen. Na het uitvliegen worden ze nog ongeveer twee tot drie weken door de ouders gevoerd.

Een goed kweekkoppel valkparkieten kan per kweekselzoen gemakkelijk twee of drie broedsels grootbrengen. Het is wel aan te raden om de jongen van de voorgaande broedronde uit te vangen en in een andere vlucht onder te brengen. Verder verdient het aanbeveling om na elke broedronde het nestblok (grondig) schoon te maken en te ontsmetten omdat de vogels er een behoorlijke smeerbeol van kunnen maken.

Karakter

Valkparkieten zijn van nature erg gemakkelijk van aard. In avicultuur kunnen we ze bijvoorbeeld gerust huisvesten in een volière met tropische vogels. Huisvesting met andere kromsnavels is af te raden omdat valkparkieten zich over het algemeen gemakkelijk laten afbluffen en de kans op broedsucces daardoor zal verminderen.

Hun gemakkelijke aard maakt ook dat ze een partner vrij snel accepteren. Zo'n acceptatie kan iets langer duren wanneer we een kweekkoppel, om wat voor reden dan ook, hebben moeten verbreken. Zeker voor een beginnende liefhebber is de valkparkiet bij uitstek een vogel om (kweek)ervaring(en) mee op te doen.

duurt het gemiddeld ongeveer twee weken voordat het eerste ei gelegd wordt. De eieren worden om de dag gelegd tot een totaal van 4 tot 6 eieren. Meestal beginnen de vogels na het tweede ei met broeden. Man en pop lossen elkaar bij

Wildkleur valkparkieten,
© A.v.Kooten

usel

De l

Valkparkieten in West-Australië,
© A.v.Kooten

Kopstudie wildkleur man,
© H.Branje

De voeding

De voeding van mijn valkparkieten bestaat uit een zaadmengsel voor grasparkieten waaraan door mij onkruidzaad en zonnebloempitten zijn toegevoegd. De verhouding die ik hanteer is 5 delen 'grasparkietenzaad', 1 deel onkruidzaad en 1 deel zonnebloempitten. Naast dit zaadmengsel krijgen de vogels elke dag een mengsel van kiemzaad, eivoer en vismeel (dierlijke eiwitten!). Ik geef dit in een verhouding van 1 deel vismeel, 4 delen kiemzaad (droog!) en 5 delen eivoer. Nadat het kiemzaad is ge-

weekt meng ik hier het eivoer en vismeel doorheen. Twee keer per week meng ik, ondanks dat de vogels er ook vrij over kunnen beschikken wat scherpe maagkiesel en oesterschelpengrit door het kiemzaad. Natuurlijk krijgen de vogels ook regelmatig wat fruit en groenvoer. Ook verstrekt ik twee keer per week een snee witbrood. Vooral wanneer er jongen zijn eten ze hier graag van. De vogels, ook de jongen, doen het op deze voeding prima. Oh ja, regelmatig ga ik in de zomer op zoek naar (onbe-

spotten) gras- en onkruidzaden. Deze worden met een heggenschaar geknipt en in grote bossen neergehangen in de volière. Het is een genot om te zien hoeveel plezier je hier de vogels mee doet.

Mutaties

Bij de valkparkiet hebben zich inmiddels al een groot aantal mutaties voorgedaan.

NIEUW www.tauros-diaagnostik-shop.de

Geslachtsbepaling vanaf € 8,99

Winkswagen!

tauros diagnostik shop

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland giroert u € 40 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.

IBAN rekeningnr. BE35 7330 0642 3046 en BIC code = KREDEB33 t.a.v. KBOF - VPF, Molenheide 8 te BE 2870 Puura-Sint-Amands.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer lezen!

Over de schouder...

Kijk mee over de schouder van de keurmeester, zó worden de kampioenen aangewezen.

TC Exoten

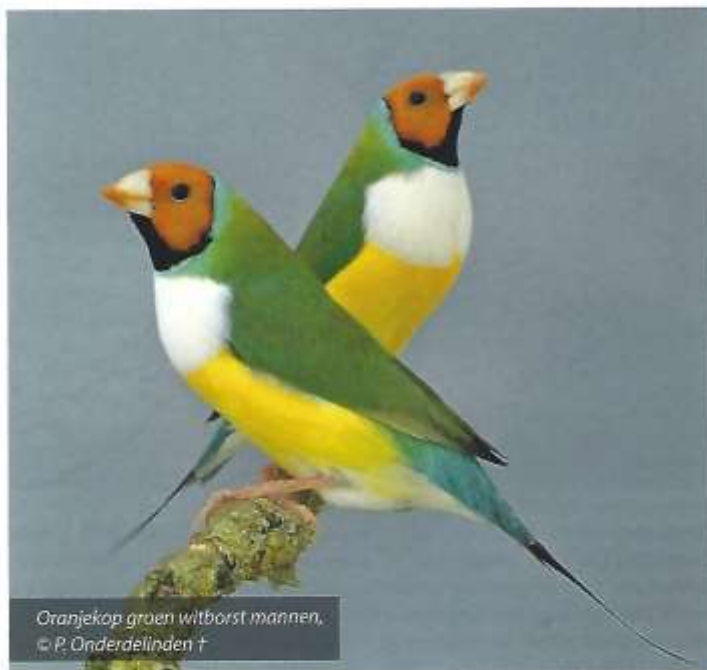
Er wordt op vogelshows tussen de stellingen door inzenders nogal eens gediscussieerd over het toekennen van de prijzen. Aanleiding voor de Technische Commissie Tropische Vogels & Parkieten om u als inzenders mee te laten kijken in de keuken van de keurmeester. Het recept voor een kampioen.

Keurmeesters mogen maximaal 95 punten toekennen aan een excellente vogel. Als basis voor de keuring geldt een vogel van 89 punten. Dit is een vogel zonder positieve of negatieve onderdelen die aanleiding kunnen zijn tot opwaarderen of straffen.

89 punten. Vervolgens kijkt de keurmeester wat er goed is aan een vogel. Heeft het exemplaar op de keurtafel een prima formaat, een goed model en conditie, dan kan de vogel 90 punten of meer krijgen. Heeft de vogel en uitmuntend formaat, model en conditie, dan zijn 29 punten bovenin gerechtvaardigd.

Per rubriek, het keurbriefje telt er 5, beoordeelt de keurmeester de positieve en negatieve kanten van een vogel. Een normale kop en snavel krijgen 8 punten. Is de snavel iets aan de lange kant, dan kan dat aanleiding zijn voor de keurmeester om een opmerking te maken, maar dit niet te bestraffen. Is de kop echter wat plat en de snavel te lang, dan krijgt de vogel in deze rubriek 7 punten of minder. Heeft de te beoordelen vogel echter een prima kop- en snavelvorm dan kunnen daar 9 punten voor worden toegekend.

Een onderdeel waar vaak minder aan-

Oranjekop groen wilborst mannen,
© P. Onderdelinden †

dacht aan wordt gegeven zijn de poten. Het is voor de inzender een kleine moeite om daar wat aán te doen. Een vogel met vuile poten, te lange of kromme nagels wordt in de derde rubriek (poten) negatief beoordeeld. Een vogel die op alle onderdelen maximaal scoort maar voor 'poten' een of meer aftrekpunten krijgt, wordt bij gelijk eindigen met een andere vogel niet als kampioen aangewezen.

Schoonheidswedstrijd

Een keuring is een schoonheidswedstrijd waarbij alle onderdelen optimaal moeten zijn. Voor het aanwijzen van de groepskampioen worden de hoogst gewaardeerde vogels op tafel gezet. Tijdens de keuring van een groep vogels houdt de keurmeester vaak de beste vogels apart. Dit zijn de vogels die in principe voor een prijs in aanmerking kunnen komen. Telkens wanneer er be-

tere vogels voorgedragen worden, worden de vogels die dan wat lager scoren beoordeeld.

Is de hele groep gekeurd dan staan er, bij wijze van voorbeeld, vijf vogels op tafel die allemaal minimaal 92 punten zouden mogen verdienen. Op een onderlinge show moet tussen prijswinnaars en niet prijswinnaars één punt verschil zijn. Dat geldt voor de eerste en tweede prijs. De derde prijs en de daarop volgende vogels mogen in principe hetzelfde aantal punten hebben. Met voor zich op tafel vijf vogels die minimaal 92 punten zouden verdienen, kijkt de keurmeester welke vogel het dichtst de standaard benadert.

Een vogel met een uitmuntend formaat en eenzelfde conditie zou voor model bovenin het keurbriefje 29 punten kunnen krijgen. Deze blijft op tafel staan.

KEURLIJST TROPISCHE VOGELS, EUROPESE-CULTUURVOGELS EN HYBRIDEN

Inzender: _____

Kleur: Voorbeeld keuring 1 op onderlinge tentoonstelling

man / pop

Gekeurd volgens schaal nr.		Ring nr.	Kool nr.	Punten	Punten	Punten
Schaal 1	Schaal 2	1.				
30	30	Formaat, model, houding, conditie en bevedering	80	28		
10	10	Grootte en vorm van de kop en snavel (Kuif)	9			
5	5	Poten	5			
20	55	Kleurregelmatigheid en kleurdiepte	18			
35	--	Tekening: masker, kopband, keelvlak, keelband borst, stuit en staart	32			
Totaal			92			
Eenhedenpunten						
Totaal Generaal						

Behaalde prijs:

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Bemerkingen: NBvV 2021

Prima formaat model en conditie

Uitmuntende kopvorm

Prima rugdek kleur jammer van die ene bruine

Prima tekening onderdelen stuit tekening kan wat strakker

Veranderingen maken deze keurlijst ongeldig

Datum: De keurmeester:

Voorbeeld 1

Een vogel met 28 punten bovenin blijft ook staan. Het gebeurt wel eens dat er tussen de potentiële prijswinnaars een vogel staat die uitmuntend van kleur en tekening is, maar het in de eerste rubriek een beetje laat zitten en bovenin maximaal 27 punten heeft gekregen. Dit exemplaar kan voor kleur echter wel 19 punten krijgen en 33 of 34 punten voor tekening en dus eindigen met 92 of 93 punten. Dit weegt echter niet op tegen vogel die in de eerste rubriek met 28 of 29 punten is bedeed.

Op deze manier zijn de vogels die voor een prijs in aanmerking zouden komen gerangschikt zonder dat er nog iets op papier staat. Om de prijzen te verdelen oordeelt de keurmeester op welke onderdelen de punten gegeven kunnen worden. Stel: de keurmeester vindt de beste vogel 94 punten waard, dan krijgt de daarop volgende vogel 93 punten. De andere vogels kunnen dan toch ook

nog 92 punten krijgen. De vogel die met 92 punten een derde prijs krijgt is een door de keurmeester aangewezen vogel. Deze praktijk van een gekozen vogel roept bij inzenders wel eens vragen op. Vogels zouden niet naar waarde gekeurd worden wanneer ze 91 punten krijgen (alleen maar om verschil te maken tussen de derde prijswinnaar en geen prijs), terwijl ze 92 punten verdienen. Deze vogels zijn hun punten waard, maar juist de vogel met een derde prijs heeft in de ogen van de keurmeester in een van de rubrieken toch net iets meer te bieden.

Het komt voor dat een vogel die op de ene show 94 punten krijgt en goud wint, op een andere tentoonstelling met 92 punten ook eerste prijswinnaar wordt. Een keurmeester raakt daarvan niet van de leg. Die weet dat op elke afzonderlijke show de kwaliteit van de daar aanwe-

zige vogels wordt gewaardeerd. Daardoor kunnen de te geven punten per show verschillen. Dat heeft te maken met het aantal aanwezige vogels in een groep, de kwaliteit van de vogel op het moment van keuren en de prijsverdeling die de organisatie hanteert. Met name dat laatste kan aanleiding geven tot onduidelijkheid. Wordt de keurmeester gevraagd alleen een eerste prijs (beste vogel) te vergeven, of moeten er in een groep meer prijzen worden toegekend, waardoor in punten verschil moet worden gemaakt (zie de alinea hierboven)?

Verdiep je in de prijzentoekenning

Inzenders doen er goed aan zich te verdiepen in de prijzentoekenning. Het vergelijken van keuringen kan alleen met inzicht in het gehanteerde prijzenschema. Ook de opmerkingen op het keurbriefje zijn belangrijk. Juist de opmerkingen zijn alleszeggend over de

Deysel

Deysel

Gekeurd volgens schaal nr.		Ring nr.			
Schaal 1	Schaal 2	Kooi nr.	85		
30	30	Formaat, model, houding, conditie en bevedering	28		
10	10	Grootte en vorm van de kop en snavel (Kuif)	9		
5	5	Poten	5		
20	55	Kleuregelmaticheid en kleurdiepte	19		
35	-	Tekening: masker, kopband, keelriek, keelband	33		
Totaal			94		
Eenhedspunten					
Totaal Generaal					

Behaalde prijs:	
Goud groep tropische vogels,	

Voorbeeld 2

kwaliteit van de vogel op het moment van keuren en dat wordt nogal eens vergeeten.

Zo zaten bij keuring vijf goud amadinen in een uit drie klassen samengestelde groep. Het is voor een onderlinge tentoonstelling toegestaan om groepen en klassen samen te voegen om prijzen te kunnen vergeven. De vereniging heeft in dit geval beslist dat de keurmeester in de samengevoegde groep goud, zilver en brons moet toekennen. De kwaliteit van de vogels verschilt nogal. Een vogel kreeg 92 punten, eentje 91 en dan was er nog een vogel met 90 punten. De andere vogels kregen 89 punten (een normale vogel) of minder. De vereniging heeft bepaald dat een vogel minimaal 90 punten moet scoren om voor een prijs in aanmerking te komen. De keurmeester heeft het gemakkelijk: 92 punten is goud, 91 punten zilver en 90 punten brons.

Voorbeeld 1

De keurmeester hoeft in dit voorbeeld niet met punten te gaan stroomen. De vogel die in het bovenstaande voorbeeld met 92 punten werd gewaardeerd, wordt vervolgens ingezonden op een districtsshow. Daar zitten meer vogels, maar bij de keuring blijkt dit exemplaar een van de beste vogels in zijn klasse. Dan wordt het een ander verhaal. Nu moeten er drie vogels een prijs krijgen die onderling ook nog eens een punt verschillen. De 92 punten vogel uit ons voorbeeld krijgt op de districtsshow 94 of 95 punten. Niet omdat de vogel ineens 2 of 3 punten beter is geworden. Het is een andere show met een andere prijzentoekenning. Op een districtsshow of het Nationaal Kampioenschap (Bondsshow) moeten prijswinnaars volgens de richtlijnen één punt verschillen.

Voorbeeld 2

De vogel uit ons voorbeeld zal om van 92 punten naar 94 of 95 punten te ge-

raken, op een aantal onderdelen anders gewaardeerd zijn. Bijvoorbeeld 28-9-19-33, totaal 94 punten. Op de onderlinge show kreeg de vogel 28-9-18-32 en dus 92 punten. De opmerkingen bij de eerste keuring waren prima formaat, model en conditie (28 punten in de eerste rubriek), de kop kreeg een 9 omdat het een ronde, bij het lichaam passende kop was. Bij kleur 18 punten met de opmerking 'prima egaal groen, jammer van die ene nog wat bruine pen'. De tekening werd beoordeeld met 32 punten omdat de stuittekening wel aanwezig was, maar niet helemaal strak. De keurmeester kijkt zoveel mogelijk naar de positieve punten van een vogel. Een keurbriefje is niet alleen een foutenbriefje.

De tweede beoordeling op een districtsshow of Bondsshow (NK) zou in principe hetzelfde kunnen zijn, maar de vogel haalt nu het goud met 94 punten. Formaat en kopmodel blijven gelijk in aantal punten, maar kleur en tekening

worden door de keurmeester iets soepeler bekeken. De opmerking over de bruine vleugelpen wordt dan weggelaten, evenals die over de stuittekening. Dat maakt het kwalitatief nog geen andere vogel, maar daarom is het wel belangrijk om de keurbriefjes naast elkaar te leggen en de opmerkingen met elkaar te vergelijken. Keurmeesters maken soms opmerkingen zonder daarvoor punten af te trekken, maar juist om de inzender te attenderen dat er nog iets aan de vogel te verbeteren valt.

Best of show

Op sommige shows worden de keurmeesters gevraagd een 'Best of Show' (BOS) vogel aan te wijzen. Op districtstentoonstellingen en het Nationaal

Kampioenschap is dat niet meer van toepassing, maar speciaalclubs willen nog wel eens een BOS-vogel aangewezen zien. Daarvoor worden alle kampioenen met eenzelfde aantal punten op tafel gezet en bevoegde keurmeesters wijzen in overleg de winnaar aan.

De Keurmeestervereniging van de NBVV hoopt dat het met dit artikel wat duidelijker is geworden hoe de keurmeesters naar eer en geweten te werk gaan. Steek als inzender niet te snel het bekende vingertje op en vergelijk geen appels met peren waar het gaat om verschillende keuringen onder verschillende omstandigheden. In principe geldt dat vogels met 92 punten prima vogels zijn.

Roodkop groen witborst roodsnavel man.
© P. Onderdelinden +

Dutchy's®
Roofmijten ter voorkoming en bestrijding van bloedmijten in dierenverblijven

Bio Kruidenmix Gold
Brengt uw vogels in goede broedconditie en zorgt voor een goede weerstand. Krachtige kruidenmix voor vogels, duiven en pluimvee. Bekend van de top-vogelkweker Arjan de Krey.

Refona, bestrijdt en beschermt biologisch
Voor meer informatie en/of bestellen: www.refona.nl | info@refona.nl | (0593) 37 00 35

Kweekverslag Heuglin tapuit

Voor het eerst hebben we een koppel Heuglins tapuiten binnen ons bestand.

Rien Akkermans

Even wat meer over deze vogels

De Witbrauwlawaimaker (*Cossypha Heuglinie*) is een kleine insectenetende vogel die voorkomt in Afrika. In Zuid-Afrika heet deze vogel Heuglins Janfrederik. Drie belangrijke kenmerken zijn: uiterlijk, zang en gedrag.

Zang

De Heuglins tapuit is een fantastische zanger. Met verheven stem laat hij de mooiste tonen horen.

Wil je de zang graag horen dan kopieer dan onderstaande link in je browser van je pc.

<https://www.youtube.com/watch?v=olypKqYym0>

Gedrag

De vogels laten zich niet altijd zien, maar op een gegeven ogenblik laten ze wel de mooiste melodieën door de tuinschallan. Zien kun je ze wanneer je ze voorzichtig benadert of in de volière komt.

Vooronderzoek

Wanneer je een bepaald soort vogels wilt gaan houden verdiep je jezelf in de soort en wat er al over bekend is. Je kunt zomaar van een koude kermis thuis komen mocht je dit niet doen. Dit wil overigens niet zeggen dat je dan gevrijwaard

blijft van bepaalde risico's.

Ik had van te voren ook al gelezen dat de pop bij iemand de volgende dag dood lag.

Een ander die een koppel aangeschaft had en deze de eerste dagen goed geobserveerd had en aangaf dat er een klik tussen de vogels was kwam een paar dagen later bij een dood gemaakte man uit lopen. Het is dus niet echt een gemakkelijke vogel maar de zang en zijn uiterlijk hebben me over de streep getrokken.

Verder lees je nergens dat ze niet met andere soorten gehouden kunnen worden mits de ruimte niet te klein is. Dat dit geen garanties geeft begrijp ik uiteraard zelf ook.

De aanschaf

Ik had, begin februari, via Facebook en messenger een bod gedaan op een paar jonge vogels alvorens ze het nest verlaten hadden. Uiteraard onder voorbehoud dat ze gezond en gesekst zouden zijn. Toen de tijd daar was bleken het twee mannen te zijn. Ik had de keuze de afspraak te annuleren maar koos er voor om ze toch te kopen. Op marktplaats staan er zelden of nooit Heuglinies aangeboden. Mijn gedachtegang was, ik kan maar beter iets te ruilen hebben want mijn inschatting was dat ik van een man altijd af zou komen en ik had dan in ieder geval mooie zang op de kooi. Ik heb half februari de vogels gekocht.

Dus op vogelmarkt de vraag geplaatst om een man te ruilen voor een pop. Al snel werd ik benaderd door een Belg die een man zocht. Ik heb met hem de afspraak gemaakt dat ik het tot het voorjaar aan wilde kijken omdat mijn voorkeur uit ging naar ruilen tegen een pop. De afspraak gemaakt dat ik vóór 10 maart er bij hem op terug zou komen. Hij heeft me in de perioden van februari zeker een drietal keren gebeld of ik al iets verder was. Begin maart werd ik benaderd door iemand uit Middelburg die al twee jaar een koppel dacht te hebben maar ze deden niets. Toch maar eens de "man" opnieuw laten seksen en dit bleek dus een pop te zijn. Mijn doel te ruilen was dus bereikt. De pop was wel van 2017 en mijn mannen van

© H. Branje

De
sel

2020 maar dit zag ik niet perse als nadeel. Dus zo gezegd zo gedaan en daarna de man uit België op de hoogte gebracht.

Huisvesting

Bij ons zitten de Heuglins met een koppel veldleeuweriken in hun verblijf. Deze vollère is 1.5 meter diep, 3.5 meter lang en 2.5 meter hoog. Er staat een conifeer in de kooi met daarnaast wat variatie aan natuurlijke zitstokken. Ik heb er verschillende nestgelegenheden in hangen. Een kapelletje, een grotere variant van een nestkom en twee traliekastjes van kanaries welke allemaal met kunst kerstboom bekleed zijn.

Het voorspel

De man zingt het hoogste lied en spreidt daarbij zijn staart heel breed en steekt deze recht omhoog. De variaties op de zang zijn niet bij te houden, zo gevarieerd in toonsoort en hoogte, een geweldige ervaring.

De pop verschuilt zich achter de conifeer of schiet snel naar binnen. Wanneer de leeuwerik man hoog in de voliëre zijn lied zingt laat de Heuglins tapuit zich niet onbetuigd. Beide gaan voor de hoogste tonen. Zo mooi.

Begin april

We zien in beide traliekastjes wat nestmateriaal zitten maar we zien ze niet bezig. Hoezeer we ook onze best doen, betrappen doen we ze nooit. Op 12 april zien we bij toeval de pop van het nest verdwijnen omdat we de vogels stiekem door de plantenbak heen bespieden. Op 15 april toch maar even kijken of er geen eitjes zijn. Dit blijken er twee te zijn. We gaan er derhalve van uit dat ze 12 april haar eerste eitje gelegd heeft, want je moet iets. We gaan er nu van uit dat ze ongeveer op Koningsdag jongen moet hebben. We gaan het volgen.

Eind april

Op de dag dat we hoopten dat de eieren zouden uitkomen lagen er twee eitjes op de grond, onbevucht. Kan gebeuren en in mijn beleving niet zo gek wanneer je de pop zelden op het nest zittend betrapt. Je hoeft je hoofd maar buiten de deur te steken en ze is al van het nest. Aangezien je beiden door de dag heen veel buiten moet zijn denk ik dat dit ook een van de redenen is.

De tweede ronde, eind mei, verliep identiek als de eerste. Op de dag af dat de eieren uit zouden moeten komen liggen ze op de grond en ook deze bleken onbevucht. Zou de man nog niet geslachtsrijp zijn? Het zijn geen twee poppen want er zit een duidelijk verschil in de zang. De pop zingt monotoon en heel erg hoog en hard hetzelfde geluid. De man zingt ontzettend gevarieerd en zacht maar ook hard en hoog maar gevarieerd. Wat nu?

September

We hebben nu nep Hedera aan de voorzijde tegen de gaas

aangebracht waardoor je geen direct zicht op de nestgelegenheden hebt en de vogels dus ook niet op ons is de gedachte. We zijn inmiddels in september beland.

Het geven van insecten zijn we aan het afbouwen, maar daar hadden we eerder mee moeten beginnen. De man jaagt zo intensief achter de pop dat ze nog geen twee minuten rust krijgt. Een collega geraadpleegd, want dit loopt niet goed af. Meteen de man en pop van elkaar scheiden is het advies. Beide vogels apart in een andere kooi zetten en over een of twee weken weer terug in hun eigen ruimte. Dan goed in de gaten houden en geen insecten meer geven. Hooguit een of twee keer een paar per vogel. We kiezen er nu voor beide vogels apart te zetten en later in het najaar weer terug bij elkaar.

Tot slot

Je loopt regelmatig tegen zaken aan die je niet voorzien hebt. Geeft ook niks en maakt het spannend. Verder willen we de vlucht nog meer afschermen in de hoop dat het seizoen in 2022 nog mooier word. Genieten doen we iedere dag van deze vogels. De man zingt in zijn tijdelijk verblijf nog regelmatig zijn mooie lied.

© H. Branje

De witwangtoerako's van Bart

Bart begon 60 jaar geleden met een paar zebra-vinkjes, nu heeft hij één van de mooiste volières die ik ken!

© Marij de Vos

In zijn met net overkapte volière, heeft Bart een bonte verzameling watervogels. Daar kocht hij twee jaar geleden een onverwacht koppel witwangtoerako's bij. Hij had het liefst twee koppels aangekocht want zijn volière was groot genoeg. Dat werd hem echter door een bevriend toerako liefhebber sterk afgeraden. Bart weet nu waarom. Voor toerako's heb je een gebruiksaanwijzing nodig maar dat weerhield hem niet van zijn aankoop.

Huisvesting

Bart heeft een enorme, fraai ingerichte volière met een omvang van 25 bij 30 meter en een hoogte van 6 meter. Er groeien veel verschillende gewassen als bamboe, klimplanten, hop, wilde wingerd, grootmoeder's oorbel, rietsoorten, lisse, verschillen grassoorten, taxus en vijverplanten. Er is een stuk weide, moeras en er staan verschillende bomen. In het midden een grote vijver van 5 x 3 meter met twee fontein. Het water in de vijver is stromend, wat bevrozing voorkomt; ook is er een regeninstallatie aanwezig. Er zijn ook wat hoekjes waar je rustig kunt zitten.

De witwangtoerako's zijn in gezelschap van rode ibissen, Mexicaanse en Europese kluten, een puna-ibis, en enkele soorten eenden.

In de roos

Na het eerste jaar was het meteen raak! In mei van dat jaar zag Bart één van zijn witwangtoerako's met wat nestmateriaal de klimop in duiken. Daarna zag hij dat wel vaker gebeuren maar hechtte er niet al te veel waarde aan. Bart vermoedde wel dat de toerako's bezig waren met een nest maar kon dat niet checken; ze zaten op een onbereikbare plek. Je kunt er geen ladder neerzetten omdat er is niets is om deze tegenaan te zetten. Bovendien is het er veel te moerassig. Bart heeft eigenlijk geen enkele invloed op wat er in die klimop gebeurt, dus liet hij het voor wat het was.

Op een warme dag in juli zaten Bart en zijn vrouw Netty lekker te genieten in hun mooie volière. Tot zijn verbazing zag Bart ineens drie toerako's op stok, het koppel en een jong! Dat was een grote verrassing! Doordat het hele broedproces achter 'gesloten deuren' had plaatsgevonden was het jong onopgemerkt al aardig groot geworden. Het was al bijna niet meer van de ouders te onderscheiden. Een dag later kwam jong num-

Kopstudie

mer twee tevoorschijn! Dat maakte de verrassing compleet. Een kennis met verstand van witwangtoerako's adviseerde Bart de jongen tijdig weg te halen bij de ouders. Ten eerste om te voorkomen dat ze onderling zouden gaan vechten én ten tweede om het ouderkoppel te stimuleren tot een tweede leg over te gaan.

Dat advies bleek onbetaalbaar! Rond september waren de toerako's duidelijk weer bezig met een nest. Ze verdwenen weer regelmatig in de klimop en er was meestal maar één van de twee vogels zichtbaar. Ze hadden wel een ander plekje uitgezocht maar ook dit was onbereikbaar. Na een periode van rustig afwachten vond Bart eind november het ouderkoppel weer in gezelschap van twee gezonde jongen! Ze waren dit keer een stukje kleiner dan de eerste twee jongen. De staart was korter en de veren minder intens van kleur dan bij volwassen vogels. De witte vlekken bij de wangen ontbraken nog goeddeels en de snavel was nog zwart. Zolang de jongen nog niet broedrijp zijn kunnen ze bij de ouders blijven. Doordat alle broedperiodes verholven plaatsvonden kan Bart er niet heel veel over vertellen.

Voer

De witwangtoerako's krijgen elke dag vers fruit: blauwe bessen, druiven, gedroogde abrikozen, wat krenten, rozijnen en cranberry's, drie centimeter banaan en een middelgrote appel. Dit voor zes vogels. Ze hebben de hele dag Nutribird T16 korrel van Versele-Laga tot hun beschikking. In de bloeiperiode eten ze de knoppen van de wingerd, de bloesem van de hop, de bloemen en later de bessen van de pindaboom en ze zijn verzot op de bessen van grootmoeder's oorbel! Ook de bessen van de taxus lusten ze graag.

Grote vlucht

Bart in z'n volière

Kenmerkende eigenschappen van witwangtoerako's

Man en pop zijn identiek aan elkaar, er is geen zichtbaar onderscheid in sekse. Witwangtoerako's zijn na een tot twee jaar geslachtsrijp en leggen meestal twee eieren per nest die in 21 tot 23 dagen door beide ouders worden uitgebroed.

Over het algemeen zijn ze niet erg stressgevoelig en wanneer je er de tijd voor neemt zijn de vogels makkelijk tam te maken. Witwangtoerako's zijn beslist winterhard. 's Nachts loop ik altijd een controleronde. Vannacht, met een temperatuur van -9 graden zag ik de vogels in de boom slapen terwijl ze gewoon het nachthok in kunnen!

Toerako's zijn heel behendig en hoppen met het grootse gemak van tak naar tak in struiken en bomen. Het liefst zitten ze op hoge plekken in de volière. Gelukkig zijn de witwangtoerako's redelijk tolerant tegenover de andere medebewoners, al zijn ze wél dominant naar de vogels die net zo groot zijn als zij. Bij vogels die hetzelfde formaat én dezelfde kleur hebben is het risico heel groot dat de toerako's die afmaken. Ik durf mijn groenvleugelduiven er absoluut niet bij te zetten. Andere mannen van de eigen soort worden ook niet geaccepteerd. In feite kun je maar één koppel witwangtoerako's in één volière houden, ongeacht de grootte daarvan. Ook andere toerakosoorten worden niet geduld; erg verdraagzaam zijn ze niet. Ik heb ooit acht Hartlaub toerako's in een volière gehad. Ik was al gewaarschuwd dat dat niet goed zou gaan. Het leek allemaal wel mee te vallen. Helaas, op enig moment zag ik een van de mannetjes zijn popje voeren en nog geen half uur later lag deze dood in de volière, vermoord door het mannetje. Dus zelfs naar de pop kunnen toerako's erg agressief zijn."

Tot slot

Wat vindt Bart zo leuk aan zijn witwangtoerako's? "Het zijn mooie vogels, vooral wanneer ze een paar slagen vliegen, dan zie je die prachtige rode veren aan de onderkant. Door hun levendigheid en activiteit zijn ze opvallend aanwezig in de volière. Mijn andere vogels zijn meer grondvogels en wat rustiger.

Het zijn ook grappige vogels; ze zijn echt verschrikkelijk nieuwsgierig! Soms laten ze zich even niet zien maar wanneer

ik met visite in de volière ga zitten zijn ze niet uit de buurt weg te slaan. Ze houden alles nauwlettend in de gaten. Wanneer ik een druifje in mijn hand heb komen ze er direct op af. Ze durven het nét niet uit mijn hand te pikken; ze wachten net zo lang tot ik de druif laat vallen. Ook als ik iets verander in de volière, of er iets lekkers in ophang zijn ze er als de kippen bij.

Het is alleen jammer dat ik er geen andere toerako's bij kan houden. Mijn keuze voor deze vogels geeft wel wat beperkingen, maar wanneer ik tussen mijn vogels in de volière zit en de toerako's hoor roepen, dan waan ik me midden in de jungle. Dat maakt alles meer dan goed.

Dat Bart en Netty genieten van de volière is niet moeilijk te begrijpen, het is echt een paradijsje.

Jonge vogel, 3 maanden oud

In de keuken van... weltvogelpark Walsrode, deel 1

Het grootste vogelpark ter wereld ligt niet ver bij ons vandaan: in het Duitse plaatsje Walsrode, gelegen precies tussen Bremen en Hannover, op zo'n 200 kilometer van de grens met Groningen.

© H. Branje

Het park is in 1962 opgericht door de Duitse fazantenliefhebber Gerschke die z'n vogelverzameling tentoonstelde aan het publiek uit Walsrode. Twee jaar later nam schoonzoon Brehm het hobbyparkje over en bouwde het uit tot het grootste vogelpark ter wereld met een oppervlakte van 24 hectare!

De interesse van het grote publiek beperkt zich vandaag de dag niet meer tot het enkel kijken naar vogeltjes. Dat was zo'n veertig, vijftig jaar geleden wel anders. Toen bezochten jaarlijks meer dan anderhalf

miljoen bezoekers het park. Om de dalende toeschouwersaantallen een halt toe te roepen heeft het park nieuwe attracties geïntroduceerd en doet dat nog steeds. Zo werden de rijen volièrès vervangen of uitgebreid met grote doorloopvolièrès of themavolièrès. Werd er een groter gedeelte van het park gereserveerd voor de jeugd die zich daar zonder problemen 'n hele dag kan amuseren. Twee keer per dag een zeer goed bezochte vliegshow van telkens ruim 'n half uur. Een koolbrihaus, een nieuwe jungle. Men doet in Walsrode z'n

best om het park voor de hele familie interessant te houden.

In 2008 werd het park overgenomen door het Belgische bedrijf Floralux. In 2019 werd het opnieuw verkocht en wel aan 'parques reunidas', een mega bedrijf dat wereldwijd zo'n zestig dierentuinen en pretparken exploiteert. Meteen na de overname kwam Corona en legde het park enige tijd stil. De investeringen kwamen op een heel laag pitje te staan. In de loop van de tweede helft van 2021 begint alles weer 'n beetje

Landende ara tijdens vliegshow

Zicht vanaf terras rosencafé

ysel

normaal te worden en beginnen de bezoekersaantallen weer op te lopen.

Groot

Dat het een groot park is blijkt ook uit de personeelsbezetting. Er werken 35 dierverzorgers in een vijftal afdelingen: papegaaien, tropische vogels, jonge vogels en opfok, vliegshow en publieke voersessies, het buitengebied (parkvogels en watervogels, pinguïns). Behalve om de vogels staat het park ook bekend om de prachtig aangelegde borders met honderden verschillende soorten tulpen, rozen, rododendrons en azalea's. Vanaf medio mei en de hele maand juni bloeien zo'n 5000 tot 6 meter hoge rododendrons en azalea's in zo'n tweehonderd varianten en kleuren; in de zomer kan men genieten van 70 verschillende soorten rozen. In elk jaargetijde kan men dan ook genieten van het mooi aangelegde park.

De rondgang

Het park bestaat niet alleen uit gebouwen en rijen voliëres. Ook voor de niet-vogel-liefhebber heeft het park veel te bieden. Houd je van bloemen, struiken of bomen, dan is alleen al een rondwandeling een belevenis. Afhankelijk van het jaargetijde kun je genieten van rododendrons of azalea's, tulpen, rozen of andere bloemen. Alles in

een 'gründlich' onderhouden omgeving. Een team van zeven tuinmannen is de hele dag bezig om alles netjes en aangeharkt te houden. Het park bestaat volgend 60 jaar, dus de bomen en struiken zijn al flink gegroeid. Wil je een goede indruk opdoen van het park dan ben je toch minstens 'n hele dag bezig. Zeker wanneer je af en toe een terrasje pikt voor een kop koffie, de lunch of het middagmaal.

Vliegshow

Net als in veel andere dierenparken vinden er ook in Walsrode dagelijks vliegshows plaats die erg veel publiek trekken en erg gewaardeerd worden. Een team van zo'n vijf verzorgers is het hele jaar bezig met het trainen van diverse vogelsoorten voor de show. En dat gaat ze goed af. Zo laat een secretarischvogel zien hoe je met een 'slang' om moet gaan en scheren Ruppels gieren, een berghaan (bateleur) een Amerikaanse zeearend over de hoofden van het publiek. Aan het eind van de show wordt een tiental ara's, een edelpapegaai en een kaketoelosgelaten. Een prachtig gezicht om de imposante ara's rondjes te zien vliegen boven je hoofd.

Verzorging

Voor de dierverzorgers begint de dag om 6.00 uur en duurt tot 15.00 uur. In elke af-

deling wordt om 6.00 het werk van de dag verdeeld. De een begint met het schoonmaken van de voliëres en controleert meteen of alles in orde is. Een ander begint met de voorbereidingen van het voeren. Met deze voorbereiding en het daadwerkelijke voeren is men tot rond 10.00 uur druk bezig. In principe wordt er alleen 's morgens gevoerd. Uitgezonderd wanneer vogels jongen hebben en uitgezonderd de voersessies samen met publiek. Bijvoorbeeld het voeren van de pinguïns of de roofvogels.

Rond 'n uur of drie hebben de chefs van de afdelingen een kort gesprek met de manager van de vogelcollectie om belangrijke zaken van de afgelopen dag te bespreken.

Samenstelling van de collectie

In het verleden werd met name gemikt op een collectie met zoveel mogelijk verschillende soorten. Vaak in elke voliëre slechts één of twee soorten. In latere jaren heeft men voliëres samengevoegd tot grotere verblijven terwijl er ook veel meer soorten samen gehuisvest werden in zo'n voliëre. Op die manier krijgt de toeschouwer een interessantere voliëre te zien met veel meer activiteit en interactie tussen de bewoners. De vogels beschikken over meer ruimte en komen veel beter tot hun recht. Wanneer een collectie wordt samenge-

De

steld wordt bekeken in hoeverre bepaalde soorten goed bij elkaar geplaatst kunnen worden. Wanneer nieuwe vogels aan een bestaande collectie worden toegevoegd wordt de eerste dagen extra in de gaten gehouden of alles naar wens verloopt en de vogels goed met elkaar overweg kunnen.

Behalve dat men voliëres bij elkaar gevoegd heeft, vindt ook meer specialisatie plaats. Van bepaalde soorten worden namelijk meerdere koppels gehouden. Vaak betreft het soorten die in het wild met uitsterven bedreigd zijn en waarvoor fokprogramma's lopen. Zo bezit het park vier koppels van de zeldzame Blauwe Mada-

gascarduiven (*Alectroenas madagascariensis*) en zeven koppels van de minstens zo zeldzame geelborst vruchtenduiven (*Ptilinopus occipitalis*). Met beide wordt goed gefokt. Overigens leggen beide duivensorten telkens maar één ei. Handop-fok vindt nauwelijks plaats en is bovendien erg moeilijk. De duiven worden samen met andere vogelsoorten gehuisvest in ruime voliëres. Bij de geelborst vruchtenduiven lopen er onder andere kwartels en bospatrijzen (*Arborophila*) op de bodem. Bij de Madagascarduiven daarentegen, duiven die in Walsrode op de bodem broeden, kan men geen grondvogels huisvesten omdat deze anders de nesten zouden verstoren.

Hokko's

Walsrode beschikt over een uitgebreide collectie hokko's, grondvogels die voorkomen in de Zuid-Amerikaanse oerwouden. Het zijn forse vogels ter grootte van een flink kalkoen die hun voedsel zoeken in de onderbegroeiing van de jungle. De hanen zijn zwart terwijl de hennin bruin gekleurd zijn. Sommige soorten, waaronder de roodsnavel hokko (*Crax blumenbachi*), zijn in de natuur sterk bedreigd. In Walsrode beschikt men inmiddels over een viertal kweekkoppels waar goed mee gefokt wordt; vorig jaar werden er vijftien jonge vogels grootgebracht (alles met behulp van de broedmachine). Men vond vaak kapotte eieren bij natuurbroed; onderzoek leerde dat de dieren te weinig calcium binnen kregen. In de broedmachine gaf dit geen problemen, maar wanneer de vogels zelf broedden sneuvelden er nogal wat eieren door de soms wat ruwere behandeling in het nest door de broedende vogels. Iets wat natuurlijk in een broedmachine niet gebeurt. Met die opgedane kennis is de voeding aangepast en gaat men proberen of de vogels ook zelf hun eieren zonder problemen kunnen uitbroeden. Overtallige roodsnavelhokko's gaan straks naar andere dierentuinen, zoals die van Praag en Pilsen. Met beide dierentuinen onderhoudt Walsrode heel goede contacten. Ook andere overtallige vogels worden doorgaans geruild tegen andere vogelsoorten met dierentuinen, vogelparken of particuliere vogelhouders.

Kweekvoliëres

Achter het voor het publiek toegankelijke park beschikt het park over een groot aantal kweekvoliëres. Daar worden onder andere toekans, arassari's, ibissen, parkieten en papegaaien gefokt. Vaak betreft het hier soorten die niet willen broeden in voliëres die voor het publiek zijn opengesteld. Soorten die zich niet storen aan langs de volière lopende mensen, zoals fazantduiven en pauwquetzals, laat men broeden in de voliëres van het voor publiek opengesteld gedeelte van het park.

Wordt vervolgd!

usel

De,

Terras Rosencafé

Rhododendrons in juni

Azalika's en chododendrons

Roodsnaveltrakko

Entree

Fazanterrie

Duidelijke informatie

In het park

ysel

De,

Llarguet Espanol

Een slanke houdingvogel met een cilindervormig lichaam en een lange staart. Een ras dat pas rond 1990 ontwikkeld is in het Spaanse Levante

Henk Branje en Theo Minten

Op grote wedstrijden in het buitenland zien we al veel vogels van goede kwaliteit en grootte. In Nederland kom je nog weinig llarguets tegen van topkwaliteit maar zuiderse landen als Spanje en Italië zijn hierin al verder. Ze brengen wel al grotere vogels op de wedstrijd met een smal lichaam, vogels die de standaard al heel goed benaderen. Dat we in Nederland nog weinig topvogels kunnen bewonderen op de verschillende shows heeft natuurlijk met name te maken met het feit dat er nog niet veel liefhebbers zich met de kweek van dit ras hebben bezig gehouden. Wil je goede vogels aanschaffen, dan moet je in feite in het buitenland 'melden'.

Waar moeten zo'n goede vogels aan voldoen?

Houding 20 punten

De llarguet is een houdingras en moet in werkhouding een hoek van 60 graden maken. Vaak voldoen de tentoon gestel-

de vogels niet aan deze eis en staan ze nog niet genoeg recht op in de werkhouding. In rusthouding houden de vogels het kopje wat naar voren en laten ze de staart wat hangen. Maar in werkhouding moet alles in een rechte lijn zijn en onder een hoek van 60 graden ten opzichte van de zitstok.

Vorm 20 punten

De llarguet is een smalle vogel die niet breed in de schouders hoort te zijn. De standaard vraagt een lang en fijn lichaam met een licht cilindervormige borst. Borst en rug smal in een rechte lijn met de kop en de staart. Vaak zijn de jonge vogels wat te breed in de schouders hetgeen vervolgens resulteert in een te vol lichaam.

Grootte 15 punten

Het formaat, minimaal 17 cm, is bij veel llarguets een probleem. De vogels zijn vaak niet lang genoeg in het lichaam en hebben ze wel lengte, dan zijn ze vaak te vol in het lichaam. Ook de lange staartpennen dragen bij aan de grootte maar deze zijn vaak te kort bij vogels die ook niet de lengte in het lichaam hebben.

De foto hieronder laat een llarguet zien die in het bovenlichaam nog wat val is, het lichaam moet ook nog iets langer waardoor het accent op het lange smalle beter tot zijn recht komt. De kop en de hals/nek zijn prima. De poten en dijen zijn ook goed en de vleugelpennen en de staart hebben al een mooie lengte. De houding moet nog meer opgericht.

© P. Onderdelinden 1

Poten/dijen 10 punten

Bij dit lange type kanarie passen lange, licht gebogen poten. De dijnen moeten lang en zichtbaar zijn, bedekt met korte veren. Bij het kleinere type dat we vaak op wedstrijden zien zijn ook de poten en dijnen te kort. Dit doet afbreuk aan de verschijningsvorm van de llarguet.

Kop hals, nek, snavel, 10 punten

De standaard vraagt een klein en ovaalvormig kopje. De snavel is kegelvormig. Hals en nek middelmatig van lengte en slank. Scheiding tussen kop en lichaam goed zichtbaar. Dikwijls zien we hier een te volle hals/nek wat meestal ook nog in combinatie gaat met te brede schouders.

Vleugels/staart 10 punten

Vleugels zeer lang en goed gesloten tegen het lichaam gedragen zonder kruisen zo ver mogelijk op de staart uitkomend. De staart dient zeer lang te zijn, dus lange staartpennen die een smalle lange staart vormen met een kleine V-vorm aan het uiteinde.

Bevedering/kleur 10 punten

De bevedering moet kort, glad en goed gesloten worden gedragen. Een groot probleem bij de kweek van met llarguets is dat, wanneer de vogels groter worden, de bevedering vaak te lang wordt. Dit wordt met name veroorzaakt door het telkens paren van schimmel aan schimmel. De jongen worden dan over het algemeen weliswaar wat groter, maar de bevedering wordt ook langer. Zolang de bevedering nog goed sluitend is, is dat geen probleem maar meestal zul je zien dat de bevedering niet mooi meer sluit bij zo'n kweek. Een kortere iets hardere bevedering zal ook het smalle in de vogel gunstig beïnvloeden.

Alle kleuren zijn toegestaan, dus ook rood en bont.

Conditie 5 punten

Uiteraard dient een wedstrijdvoegel in goede conditie te verkeren. Is een vogel niet 100% in orde dan zal dat doorgaans tot uiting komen in een minder goed gesloten bevedering en een onvoldoende werkhouding.

Selectie

Wil je resultaat behalen met de llarguets dan is streng selecteren een must. Let hier vooral op de lengte van het lichaam en de lengte van de staartpennen; ook de lengte van de poten moet een aandachtspunt zijn. Wanneer je selecteert op een strakkere bevedering loop je kans dat het formaat wat minder wordt. Dan moet je vervolgens weer selecteren op dat formaat.

De llarguet moet hoog op de poten staan en de dijnen moeten heel goed zichtbaar zijn.

Wedstrijd

De llarguet is niet moeilijker af te richten dan andere postuurkanarierassen. Zit de houding er niet in, dan krijg je deze er ook met africhten niet in. Ook hier geldt dat je niet verder moet kweken met vogels die geen goede werkhouding laten zien.

Vogelliefhebbers in Nederland
Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEBA BE 88 een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling. 'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar. 9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

Dé webwinkel voor al uw vogelartikelen!
Bakker kunststof kooien

- Nieuwe modellen
- Lades in kleur
- 100% kunststof
- Vluchtkooien
- Kleurecht
- LED verlichting mogelijk

GRATIS VERZENDING!
vanaf € 75,-

Kwartels 5

Kwartels en patrijzen behoren tot de familie der hoenderachtigen. Best aantrekkelijke vogels om mee te beginnen! Maar welke soort past het beste bij jou en past jouw vogelverblijf bij alle soorten kwartels en patrijzen?

© H. Branje

Bospatrijzen (*Arborophila*)

Alle bospatrijzen zijn levendige, erg actieve vogels. Het zijn wat gedrag betreft net kippen: ze krabben de hele dag in de bodem van de volière, op zoek naar iets eetbaars. Het zijn echt scharrelaars die de hele dag actief zijn met het 'omzetten' van de bodem van hun verblijf. Ze houden als het ware zelf de bodem 'los' en schoon. Wanneer je af en toe wat zaadjes in de volière gooit zullen ze een gedeelte opeten en een gedeelte weer onderscharrelen. Later komt dat onder gescharreld

zaad als een kiemplantje tevoorschijn. Een volière van 2 bij 1 meter met een nachthok van 1 bij 1 meter is voldoende voor deze patrijsachtigen. Klein nadeel van de bospatrijs is het harde, aanzwellende roepen. Met name 's morgens en 's avond tegen de schemering laten de vogels hun oerwoudgeluiden houden. Zeker wanneer je verschillende koppels hebt zullen ze tegen elkaar op zingen.

Een zandbodem of bodem van bosgrond voldoet prima aan de behoeften van de

bospatrijzen. Ze lopen weliswaar de hele dag op de grond, maar 's avonds zoeken alle soorten een hoger gelegen slaappleaats op waar ze de nacht doorbrengen. Bospatrijzen kunnen het beste koppelgevijs gehouden worden en het hele jaar zonder problemen bij elkaar blijven. In de baltstijd kan er wel eens agressief gedrag plaats vinden. Het beste kun je de partners dan enkele dagen naast elkaar huisvesten en ze daarna weer bij elkaar plaatsen. Bospatrijzen van het geslacht '*arborophila*' broeden van maart tot augustus; per leg-

Bergkwartel (*Oreortyx pictus*)
© H. Dijkstra

Bruinborst bospatrijs
(*Arborophila brunneopectus*)

Heuvelpatrijs (*Arborophila torqueola*)

Javaanse bospatrijs
(*Arborophila javanica*)

Sumatraanse bospatrijs
(*Arborophila sumatrana*)

sel worden vijf tot zes eitjes gelegd. Zorg voor voldoende schuilmogelijkheden in de volière. Een prachtige aankleding met groen is bovendien mooi om te zien. De patrijzen blijven van het groen af en de struiken en planten zullen dan ook groen blijven.

Bospatrijzen van het geslacht 'arborophila' broeden van maart tot augustus; per legsel worden vijf tot zes eitjes gelegd. Deze patrijzen maken, net als roulrouls, allemaal kogelvormige overdekte nesten. In het nest worden witte eitjes gelegd. Wanneer het hennetje het nest verlaat bedekt ze de eieren met nestmateriaal zodat ze van buiten niet te zien zijn. De eieren worden enkel door het hennetje bebroed. Het haantje houdt vlak bij het nest de wacht

Twee soorten die in Europa gehouden worden zijn winterhard: de heuvelpatrijs (*Arborophila torqueola*) en de Rickett's bospatrijs (*Arborophila gingica*). De andere soorten die in Europese volières gehouden worden, de bruinborst bospatrijs (*Arborophila brunneopectus*), de Sumatra rotpatrijs (*Arborophila sumatrana*) en roodkeel rotpatrijs (*Arborophila rufogularis*) dienen vorstvrij te overwinteren om-

dat anders hun tenen ongetwijfeld zullen bevriezen. Bospatrijzen zijn sterke vogels die in avicultuur wel 15 jaar oud kunnen worden.

Bergkuifkwartel

De bergkuifkwartel (*Oreortyx picta*) is een rustige, prettige vogel om te houden; zeker te adviseren aan beginnende liefhebbers. Nadeel is dat haan en hen sprekend op elkaar lijken. Wat meer ervaren vogelhouders kunnen aan de kleur van de nekbevedering haan en hen uit elkaar houden: de nekveren van het haantje zijn wat lichter gekleurd. Ook is het hennetje een fractie kleiner. DNA-onderzoek van veren geeft natuurlijk het beste resultaat!

Bergkuifkwartels zijn gevoeliger voor een wormbesmetting; zorg dus zeker voor een droge bodembedekking. Als liefhebber dien je dus goed de conditie van de vogels in de gaten te houden. Gaat een kwartel wat dikker zitten, dan moet je meteen de mest controleren op eventuele aanwezigheid van wormen. En meteen actie ondernemen! Observeren is in deze heel belangrijk.

Af en toe gaan de vogels op een boomstronk zitten en laten er vervolgens hun roep horen. De hen kan tot zo'n tien eieren leggen. Bergkuifkwartels kunnen wel zes tot zeven jaar oud worden.

Wordt vervolgd!

Rickett's bospatrijs (*Arborophila gingica*)

Kweek met de bruinkopnon

Horst Mayer

Eerste importen

De bruinkopnon (*Lonchura malacca brunneiceps*) is volgens dr. Russ (1898) reeds in het jaar 1879 door Dr. Platen voor het eerst ingevoerd en was ook in de jaren daarna nog vaker te zien bij vogelhandelaren. Destijds werden deze vogels zwartkopnon van Celebes genoemd en was hun wetenschappelijke naam 'spermestes brunneiceps'. In de uitgebreidere vogelboeken worden ze opgevoerd als een van de negen ondersoorten van de zwartkopnon. Samen met de laatstgenoemde, de driekleur- en de schildnon behoren zij tot de soort 'zwartbuiknon'. Desalniettemin hebben bruinkopnonnen geen zwarte, maar een donkerbruine buik.

Herkomstgebied

De bruinkopnon komt alleen voor op het zuidelijke deel van het eiland Celebes (Sulawesi). In dit kleine verspreidingsgebied leven de vogels, net als andere nonnensoorten, in hoge gras- en rietbestanden alsook in rijstvelden. Het voedsel bestaat voornamelijk uit halfrijpe en rijpe graszaden en, indien aanwezig, uit rijstkorrels. De vogels leven in grote groepen.

De geslachten zijn niet te onderscheiden aan de hand van de kleuren van het verenpakje; alleen de zang van de mannetjes kan uitsluitend geven.

De zang van nonnen

In vogelboeken kan men steeds weer lezen dat het gezang van nonnen buitengewoon zacht klinkt en slechts van dichtbij te horen is. Daar ben ik het, na al mijn ervaringen van de laatste jaren met heel veel soorten nonnen, helemaal niet mee eens. Een gedeelte van het lied is, vanwege de hoge frequentie, niet hoorbaar voor het menselijk oor. Men kan dan aan de lichaamshouding en de keel- en snavelbewegingen zien dat de vogel op dat moment zingt. Een gedeelte van het lied wordt echter vaak best wel luid ten gehore gebracht. Veel nonnen zingen zelfs harder dan de meeste andere prachtvinksoorten.

Het zingen is gedeeltelijk vergelijkbaar met de trillers van een zingende kanarie en wordt door de verschillende mannetjes heel anders voorgedragen. Om die reden is het volgens mij niet mogelijk om nonnensoorten te onderscheiden aan de hand van hun gezang.

Alle nonnen dragen hun lied ofwel als 'baltlied' voor, ofwel als 'ongericht gezang'.

Ook is bij alle nonnen het 'zingen met toehoorders' heel interessant. Gebruikelijk is dat, zodra een mannetje zijn liedje voordraagt er soortgenoten of andere nonnen of rietvinken links en rechts naast de zanger komen zitten en heel gespannen naar zijn liedje luisteren. Ze kruipen dan steeds dichterbij en raken bijna zijn snavel aan met hun eigen snavel. In het broedseizoen is het eigen popje meestal de enige luisteraar.

Eerste ervaringen

Rond '82-'83 zag ik bij een vogelhandelaar de eerste bruinkopnonnen in levende lijve; een enkele vogel tusseneen grotere groep zwartkopnonnen. De vogel werd toen als zwartkopnon aangeboden; een enkele vogel wilde ik echter niet aanschaffen.

Toen ik in het voorjaar van 1989 een grotere groep bruinkopnonnen tegenkwam heb ik er vijf van gekocht. Het was echter een inschattingsfout om er maar vijf te kopen. Na verloop van tijd bleken de wildvangvogels namelijk allemaal mannetjes. Gelukkig kon ik ze bij de handelaar allemaal omruilen voor een vijftal andere. Deze konden in alle rust overwinteren; in het begin van het broedseizoen had zich uiteindelijk een harmonieus koppel gevormd.

Alle bruinkopnonnen woonden in een 20 m² grote volië, samen met 23 andere koppels prachtvinken (zwartborst- en witborstrietvinken, hades-, pracht-, bleekkop- en zwartkopnonnen, muskaatvinken, maskeramadines, emblema pictas en blauwkop blauwfazantjes).

Eerste ronde

Het koppel bruinkopnonnen nam nog ruim twee maanden de tijd voordat het een eerste broedpoging ondernam. Er werd geen eigen nest gebouwd; ze namen bezit van een leeg, nest van de hadesnonnen dat niet in gebruik was. Het popje legde acht eitjes die allemaal bevrucht waren. Na een broedduur van 15 dagen kwam het eerste ei uit. Bij de eerstvolgende nestcontrole lagen er verschillende jongen in het nest en nog enkele eitjes. Op een leeftijd van negen tot tien dagen werden de vogels geringd met 2,7 mm m ringen. Jammer genoeg lagen er toen nog maar drie jongen in het nest; de rest was spoorloos verdwe-

nen. Toen de jongen 21-22 dagen oud waren verlieten ze het nest. Rond die tijd zag ik dat het mannetje bruinkopnon bezig was een eveneens net uitgevlogen jonge hadesnon te voeren.

Tweede ronde

Ongeveer anderhalve week na het uitvliegen van de jonge nonnen begonnen de oudervogels aan hun tweede broedronde waarbij ze in dennenstruiken vlak onder het plafond een vrijstaand nest bouwden. Van de zes eitjes bleken er vijf bevrucht te zijn. Ofschoon alle eitjes uitkwamen verlieten er toch slechts twee jonge nonnen het nest na precies drie weken. Bij deze twee jonge vogels viel op dat één vogel een kromme ondersnavel had terwijl de tweede een stuk van de bovensnavel miste. Of deze misvormingen een gevolg waren van het gedrag van de oudervogels of van aanpakken door andere vogels kon ik niet met zekerheid vaststellen. Tot mijn verbazing bleven beide vogels in leven, ofschoon ik bij de vogel met de misvormde bovensnavel om de paar maanden de steeds langer wordende ondersnavel diende bij te snijden. Deze vogel was al geheel op kleur toen hij ruim vier maanden oud was en groeide uit tot een mooi popje.

Derde ronde

Het derde legsel liet wat langer op zich wachten; pas vier weken na het uitvliegen van de jongen van de tweede ronde werden er weer broedpogingen ondernomen. Opnieuw werd een vrijstaand nest gebouwd tussen de dichte dennentakken; deze keer slechts op één meter boven de grond. Als nestmateriaal werden telkens droge grashalmen en kokosvezels gebruikt. De nesten werden van binnen niet verder afgewerkt. Het vierde legsel bestond uit vier eitjes; deze keer werden echter alle vier de jongen voorbeeldig grootgebracht. Deze jongen werden verkocht aan een Zwitserse vogelliefhebber zodat over de jeugdruil niets verteld kan worden.

Van de drie jongen van de eerste ronde werden de twee mannetjes gehouden. Bij deze mannetjes was de jeugdruil be-

gonnen in de achtste en tiende levensweek en was pas voltooid toen de vogels zes en zeven maanden oud waren. Een van de jonge mannetjes liet al op een leeftijd van drie weken zijn liedje horen. Het andere begon pas op een leeftijd van drie maanden te zingen. Wanneer de vogels voor het eerst zingen kan men eerder zien dan horen omdat het nog erg zacht klinkt.

Beide jonge eigen-kweek mannetjes zochten zich in de loop van de winterperiode elk een popje uit de drie vrijgezelle wildvangvogels die immers het hele jaar in de grote voliëre gezeten hadden. Toen ik ervan overtuigd was dat de vogels zich goed gekoppeld hadden, verkocht ik alle resterende bruinkopnonnen. Of een paar goed harmonieert kan men zien aan het feit dat beide vogels steeds bij elkaar zitten en elkaars veren verzorgen.

Met de twee nieuwe koppeltjes beschikte ik over optimaal kweekmateriaal voor het aanstaande broedseizoen: jonge mannetjes die zelf een ouder sterk popje uitgezocht hadden.

Nieuw broedseizoen

In het nieuwe broedseizoen bewoonden in totaal 26 koppels prachtvinken de grote voliëre. Ofschoon de voliëre al vanaf midden maart ingericht was voor het nieuwe broedseizoen, begonnen beide koppels bruinkopnonnen pas eind mei, begin juni als een van de laatste koppels met hun eerste broedpoging.

Eén koppeltje broedde drie keer waarbij tweemaal zes en eenmaal slechts twee eitjes gelegd werden. Het legsel dat uit twee eitjes bestond werd heel kort na het uitvliegen van de jongen van de eerdere ronde gelegd; ze werden na enkele dagen niet meer bebroed. Bij de twee geslaagde rondes werden alle tien gekipte jongen voorbeeldig grootgebracht.

Het tweede koppeltje broedde twee keer waarbij telkens vier eitjes gelegd werden en alle acht jongen werden grootgebracht.

Beide koppels bouwden telkens vrijstaande nesten in de dichte dennenstruiken. De broedduur bedraagt 15 tot 16 dagen. Enkele pas gekipte jongen

Popje, © H. Mayer

Van boven naar beneden: jonge, net gekipt; 8 dagen oud; net uitgevlogen

De
legsel

Net uitgevlogen; 6 maanden oud, maar nog niet uitgeruid

waren volledig naakt; de andere hadden heel licht dons. Dit dons bestond meestal slechts uit één enkele donsveer midden op de rug; soms ook nog wat dons bij het aanhechtingspunt van de vleugels aan het lichaam. Dit dons was na tien tot dertien dagen geheel weg.

De snavelpapillen waren in het begin blauwachtig wit en werden na verloop van tijd wit. Geringd werd op de achtste levensdag waarbij 2.5 mm ringen gebruikt werden; werd op de negende of tiende dag geringd, dan werden 2.7 mm

ringen gebruikt. Rond deze tijd gingen de oogjes van de jongen open. Tussen de 21 en 25 dagen verlieten de jonge bruinkopnonnen het nest.

Jeugdruil

De jeugdruil zette in rond de tiende week; sommige jongen lieten echter al op een leeftijd van zes weken de eerste donkere veertjes aan de keel of op de borst zien. De kop komt telkens pas het laatst op kleur. De jongen van bruinkop-, driekleur- en zwartkopnonnen kan men al

in hun jeugdkleed duidelijk van elkaar onderscheiden. Jonge bruinkopnonnen zijn duidelijk lichter bruinachtig gekleurd dan de zwartkopnonnen.

Net als alle andere nonnensoorten stellen ook de bruinkopnonnen geen grote eisen aan de voeding. Tijdens het broedseizoen, en met name wanneer er jongen zijn, moeten de vogels veel halfrijp voer krijgen. Mijn vogels krijgen in deze tijd twee- tot driemaal per dag halfrijpe rode trosgierst en halfrijpe zilvermillet. Ook wordt vaak met biggencompost vermengd kiemvoer vertrekt. Dierlijk voedsel zoals poppen van meelwormen, buffalo- en meelwormen en mierenpoppen worden weliswaar 's morgens en 's avonds aangeboden maar door de bruinkopnonnen nauwelijks aangeraakt.

Met de bruinkopnon kwam een nieuwe, volgens mijn ervaringen, heel aparte vogelsoort in de handen van vogelliefhebbers.

Melanine Bruin

De kleurslagen binnen melanine bruin kenmerken zich door een combinatie van melanine- en lipochroomkleur, dus pigment en carotenoïde.

© Speciaalclub Kleur

Historie van de Bruinserie

De eerste mutatie in het oorspronkelijk melaninebezit van de kanarie was die welke een andere kleurruiting gaf aan het zwarte pigment. Hierdoor ontstond een kanarie met alleen maar een bruine melaninekleur in de bevedering naast de aanwezige gele bijkleur. Wanneer deze kleur is ontstaan is niet terug te vinden. In oude kanarieboeken is dit ook moeilijk terug te zoeken omdat de naam van deze kleurslag nogal eens veranderde. Deze onduidelijkheid ontstond omdat voor 1900 in Duitsland werd gesproken over Isabelfarbene, als de bruine kanarie werd bedoeld. In Frankrijk sprak men van isabelles. In Engeland gebruikte men het begrip cinnamon. Deze kleur werd omschreven als "zulvere diepe isabella bruine kleur". Men onderscheidde daarbij twee kleuren cinnamon: lichtbruin en donkerbruin. Daarnaast werd aan deze cinnamons al kleurvoer verstrekt en werden ze, om te voorkomen dat ze zouden opbleken, gehouden in verduisterde kooitjes. In Nederland en België noemt men de bruine kanaries feuille mortes.

Hier een mooi voorbeeld van het bestreppingspatroon van een bruine kleurkanarie.

Rond 1900 kwam in de kanarietijdschriften en kanarieboekwerkjes voor het eerst het begrip bruine kanaries voor. De naam werd gebruikt door de heer C.L.W.Noorduyn uit Groningen, die zich als eerste op een meer wetenschappelijke basis ging bezighouden met de erfelijkheid van de kleuren in de kanarie en daarover ook publicaties liet verschijnen.

De werking van de verantwoordelijke mutatie heeft betrekking op de vorming van eumelanine.

Werd in vogels uit de zwartserie zwart eumelanine ontwikkeld, bij de bruine kanarie komt dit pigment niet volledig tot oxydatie. Het eumelanine ontwikkelt zich niet verder dan tot de kleur bruin. Deze kleur bruin kan in tint variabel zijn, afhankelijk van het oxydatieproces. De bruine eumelaninekorrels hebben daarnaast een andere vorm dan die van het zwart eumelanine.

Melanine

De beide melaninen in de kleurslag bruin zijn uiteraard een zo donker mogelijk diep bruin eumelanine en daar tussen ook een zo diep mogelijke donkerbruine phaeomelanine.

Ook in de bruine kleurslag komen de beide melaninen voor in de bevedering, de huid en de hoorndelen.

De vogels uit de bruinserie vertonen een maximale uiting van eumelanine die, over de gehele lengte van de dekveren, de centrale schacht omvat. Dit zorgt voor een lange, brede en ononderbroken, perfect in lijn liggende bestreping. De grondkleur is zeer donker gemelaniseerd (eumelanine + phaeom-

Bijgaande bruin geel intensieve vogel is een type omstreeks 2006. De bestreping is nog te veel onderbroken en te smal. Ook kan de bestreping nog meer in lijn liggen en moet de vogel in z'n geheel dieper bruin.

elanine) en gelijkmatig verdeeld over de gehele mantel zonder afbreuk te doen aan het contrast met de grondkleur. Alle bestreping is donkerbruin. De flankbestreping is duidelijk en symmetrisch en van een gelijke kleurtint als die van de rugbestreping en koptekening. Door de sterke aanwezigheid van de melanine bij deze kleurslag zal het lipochroom donkerder doorkomen. Er dient een dui-

De getoonde vogel moet naar de mening van de redactie nog bredere en meer in lijn liggende bestreping vertonen. Ook is nog sprake van melanine verlies onder de snavel. Het totale beeld kan nog dieper bruin.

sel

De,

Bruin rood intensief; de melanine is al vrij diep van tint. De tekening dient nog wat breder en meer in lijn te liggen. Er is sprake van melanineverlies rondom het oog en in de broek. Redactie vindt dit storend.

delijk contrast te zijn tussen bestreping en grondkleur. De melanine moet vanaf de snavelbasis (boven en onder) vertrekken. Snavel, poten en nagels zijn bruinachtig en gelijk van tint.

De grondkleur is helder en gelijkmatig verdeeld en de vogel mag geen lichter gekleurde gebieden vertonen. Dit lichter zijn is met name in de broek waarneembaar. De lipochroomkleur is geel of rood van kleur of ontbreekt (wit). Uiteraard kan de lipochroomkleur nog beïnvloed worden door bijvoorbeeld de mozaïekfactor of de ivoorfactor.

Veel voorkomende fouten in de melanine bruinserie zijn:

- Tekening niet donkerbruin genoeg en te veel onderbroken of te smal.
- Het volledig dicht vloeien van de rug zodat grondkleur niet of nauwelijks waarneembaar is
- Lichte broek
- Lichte uiteinden aan de pennen
- Melanine start niet aan snavelbasis
- Keelvlek
- Bestreping ligt niet in lijn

Bestreping patroon moet veel duidelijker, breder en in lijn liggen. Vogel is al redelijk bruin. De mozaïektekening is vrij scherp afgetekend en duidelijk waarneembaar.

- Flanken of onderlichaam te licht van kleur.
- Flanken liggen niet in lijn of te veel onderbroken
- Melanine verlies in de flanken
- Niet egaal bruin van tint
- Mozaïektekening slecht waarneembaar

Te verdelen punten: 30 (melanine)		
Beoordeling	Omschrijving	Punten
EXCELLENT	<ul style="list-style-type: none"> • Ononderbroken, brede en perfect in lijn liggende bruine bestreping op de rug, in de flanken en op de kop. De bestreping is duidelijk en symmetrisch en overal van dezelfde kleurdiepte • Snavel, poten en nagels zijn bruinachtig 	29
GOED	<ul style="list-style-type: none"> • Symmetrische ononderbroken, goed in lijn liggende duidelijke bestreping op de kop en de rug. Flankbestreping van dezelfde kleurdiepte als de rest van de bestreping zonder opleking • Snavel, poten en nagels zijn bruinachtig 	28 – 27
VOLDOENDE	<ul style="list-style-type: none"> • Middelmattige melaninetint die voldoende is om de kleurslag te bepalen • Onregelmatige, te zwakke of slecht in lijn liggende bestreping. Geringe opleking • Enige mate van melanineverlies aan het einde van de veren 	26 – 24
ONVOLDOENDE	<ul style="list-style-type: none"> • Melaninebezet te licht. Bestreping onregelmatig of onderbroken. Afwezigheid van flankbestreping • Opgebleekte flanken. Dusdanige opleking dat de tint neigt naar Isabel • Aanwezigheid van melanineverlies aan het einde van de veren 	23 – 18

Noot van aandacht

De bruine kleurslag komt helaas nog maar weinig voor op de tentoonstellingen, vooral in de klassieke kleurslagen geel, wit en rood. Hiervoor zijn een aantal oorzaken te noemen zoals:

1. Hoe showt deze vogel op een wedstrijd, wordt de kleurslag voldoende gewaardeerd?
2. Is er handel in deze vogels, wordt er naar gevraagd?
3. Hoe onderscheidt de kleurslag zich ten opzichte van andere kleurslagen?

Het antwoord op deze vragen bepaalt de attractiviteit van een kleurslag. Ook de vraag naar een maximaal pigment en duidelijke zichtbaar lipochroom bij de mozaïeken in deze kleurslag lijkt een tegenstrijdigheid waarover veel gediscus-

sieerd wordt. Kunnen liefhebbers zich verenigen met deze tegenstelling, haakt men daardoor af of vindt men dit juist een uitdaging.

De vraag naar bruine vogels in de handel is natuurlijk van invloed op de populariteit. Ook andere donkere soorten ondervinden hier last van zoals de zwarten in alle onderliggende kleurvarianten zoals pastel, onyx, jaspis, kobalt, eumo. Het is natuurlijk jammer dat de handel bepaalt wat wij op de show en in ons hok hebben. Waardering van deze kleurslag draagt zeker bij aan de populariteit. Mogelijk ligt hier een uitdaging voor onze collega keurmeesters. Zij kunnen helderheid richting liefhebbers bieden. Eenduidigheid en continuïteit in de waardering van deze kleurslag geeft

zeker een positieve impuls richting liefhebbers. Met name de waardering van mozaïekfactorige vogels binnen de klassieke reeks is een punt van ergernis onder de liefhebbers en verdient aandacht tijdens de keuring op de diverse shows.

De bruinserie is erg populair geweest gefet op de hoeveelheid vogels op de "Bondshows" in het verleden. Het zou ontzettend jammer zijn wanneer de bruinserie op de show zou ontbreken. Uiteraard leidt bovenstaande tot discussie maar dit is deels het doel dat we met deze noot van aandacht willen aanzwengelen.

BOEKBESPREKING

Boekbespreking

Levensvogels

Rik Meerema is bij de lezers van 'Onze Vogels' bekend als schrijver van de serie 'De nationale vogel van...en als schrijver/fotograaf van de artikelen 'In het wild' waarin hij vertelt hoe hij een foto van een inlandse vogel gemaakt heeft.

Het schrijven gaat hem blijkbaar vlot af, want eind vorig jaar heeft Rik een boekje uitgegeven: Levensvogels.

In het boek beschrijft hij 75 verschillende Nederlandse vogelsoorten en wel met name vanuit het perspectief van Rik als kind. Met vlot geschreven, soms kritische en ook vaak humorvolle teksten beschrijft hij hoe de verschillende vogelsoorten herinneringen bij hem ophalen uit z'n jeugd. De lezer zal bij het lezen van de teksten ongetwijfeld eigen herinneringen zien boven komen. Herinneringen die hij zelf heeft

wanneer hij een bepaalde vogel in de natuur ziet (of in dit boekje).

Kortom, zeker de moeite waard om het boekje (155 pagina's tekst en 75 foto's) aan te schaffen. Het boek is via iedere fysieke en online boekenwinkel te koop voor 19,95.

333 Vogels

Een facsimile, veertig jaar na voltooiing, met zwart-wit tekeningen van de vermaarde vogelschilder Peter Vos (1935-2010). Een boekje voor de liefhebber van tekeningen. Enkel tekeningen zonder begeleidende tekst. Het zijn stuk voor stuk heel gedetailleerde tekeningen van met name parkvogels en roofvogels. Persoonlijk denk ik dat de pracht van de tekeningen van Peter Vos waarschijnlijk het beste tot uiting zullen komen in ware grootte. Toch knalt de kwaliteit van de kleine tekeningen af. Genieten voor een vogel- en kunstliefhebber. Er is ook een tentoonstelling van het werk van Peter Vos: tot 27 februari in Singer Laren (onder voorbehoud van corona-perikelen).

Uitgeverij Thoth; het boekje kost 34,95 euro en is verkrijgbaar via bol.com.

use!

De,

Middelste bonte specht

© Rik Meerema

Regelmatig slaan vogel- en natuurbeschermingsorganisaties alarm over vogels die dreigen te verdwijnen. Kempshaan, korhoen, kuifleeuwerik, er is een hele lijst met broedvogelsoorten die het zwaar hebben, de 'rode lijst'. Bij sommige 'rode lijst soorten' kun je je echter afvragen of ze ooit wel veel in ons land voorkwamen. Dreigt er iets te verdwijnen, dan verdringen cameraploegen van de verschillende zenders, radioverslaggevers en andere journalisten elkaar om een beeld van het laatste vogeltje te schieten. Maar vogels waar het goed mee gaat hebben kennelijk minder nieuwsaarde. Die halen het achtuurjournaal niet! Of het moeten er wel zoveel worden, dat ze problemen veroorzaken. Want ook voor boeren die schade van ganzen ondervinden of alles onder schijtende duiven op de dam wil het journaal nog wel eens uitrukken. Vogels die het echter tegen alle verwachtingen in goed doen hebben kennelijk weinig nieuwsaarde. We horen weinig over steltkluten, grauwe klauwier of snor.

Steeds algemener

Een soort die de laatste jaren steeds algemener wordt in ons land is de middelste bonte specht. Hij is nog steeds zeldzaam, zeker in vergelijking met de grote bonte, maar er is een duidelijke toename. Ik had het nog niet op het achtuurjournaal gehoord, u wel? De middelste bonte specht komt het meest voor in de oude loofboombossen van Oost- en Zuid-Nederland, maar hij breidt zijn leefomgeving steeds verder uit. De spechten hebben een duidelijke voorkeur voor bossen en bomen met ruwe schors zoals eiken waar ze, in tegenstelling tot veel andere spechten, hun voedsel vaak op horizontale takken zoeken.

Ondanks de groei van de populatie en uitbreiding van hun leefomgeving had ik de middelste bonte specht nog niet gezien. Ik was hem ook nog nooit actief gaan zoeken, maar ondertussen was het in gesprekken met andere vogelaars wel een schaamsoort geworden. Een schaamsoort is een soort die je als rechtgeaarde vogelaar eigenlijk wel eens gezien moet hebben en waar je in gesprekken met medevogelaars liever niet over praat. Ik zweeg er dus over, ging het gesprek uit de weg of probeerde het naar een ander onderwerp te draaien.

Iedere amateurpsycholoog zou zeggen dat je het probleem juist onder ogen moet zien, de confrontatie aan gaan! Dus toen een zoveelste vogelkennis een mooie foto van de middelste

bonte specht op social media zette, heb ik de stoute schoenen aangetrokken en gevraagd waar hij deze had gemaakt. Gelukkig kreeg ik, zonder dat hij ingewikkelde vragen stelde, per ommekeer een routebeschrijving naar het territorium met de nestplek van de vogels op de foto.

De zondag erna reed ik naar de aangegeven plek. Een mooi oud eikenbos in het zuidoosten van Friesland. Na een korte wandeling zag ik een aantal veelbelovende gaten in een deels afgestorven eik. Het duurde niet lang, of al die jaren van stille schaamte en pijnlijke gesprekken behoorden tot de verleden tijd. In ieder geval voor wat de middelste bonte specht betreft! Niet veel verderop bleek de nestboom te staan. Vanaf een afstand, waarbij ik de vogels niet in hun gedrag stoorde, heb ik ze daarna anderhalf uur geobserveerd. De echtelieden vlogen af en aan om hun jongen te voeren die zich vanuit de nestholte luid en duidelijk lieten horen. Opgewekt keerde ik huiswaarts.

usel

De,

Keurmeester 135

Was het besluit om de bondsshow voor het tweede achtereenvolgende jaar af te gelasten op dat moment m.i. discutabel; twee weken later werd een volledige lockdown tot 14 januari 2022 afgekondigd. Geen discussie meer mogelijk.

Louis van Kelckhoven

Kort voor de Kerstdagen gooide ook de ambitieuze dierenparade Noordshow (Hardenberg) de handdoek in de ring. Want het coronagesodemieter treft vogel- en kleindierliefhebbers gelijk. Bij de laatste groep zijn open meerdaagse shows vervangen door eendaagse clubshows, alleen toegankelijk voor leden. Al vroeg in het seizoen moesten de hoenders, loopvogels, sier- en watervogels in verband met de vogelgriep (weer) thuisblijven.

Nadat Vogel 2022 was afgeblazen dacht ik met verbazing terug aan de keuringen en shows die in oktober en november probleemloos plaatsvonden. Met de nodige voorzorgsmaatregelen en voorzichtigheid, maar vergeleken met de decembermaand leek het najaar ineens

een zorgeloze tijd.

De speciaalclub Afrikaanse prachtvinken (SCAP), de Gouldsclub, vruchten- en insecteneters tot de Nederlandse Zebravinken Club (NZC) aan toe; allemaal hebben ze in het najaar van 2021 grote shows kunnen houden. Zoals ook veel afdelingen ondanks alles een goede show hadden.

Daardoor sta ik open voor het idee van Jos van Valkenburg om het tentoonstellingsseizoen te verplaatsen. De verwachting is dat we de komende jaren zeker in de wintermaanden te maken blijven houden met beperkingen als gevolg van het coronavirus.

Carnavalsverenigingen praten over het verplaatsen festiviteiten naar een periode waarin de virusdruk naar verwachting minder groot zal zijn. Kleindierliefhebbers Nederland (KLN) vaart ook deze koers. Die 'veren' en 'haren' gescheiden geshowd kunnen worden. De veren vroeg om de vogelgriep voor te zijn, de haren later in het jaar. Dat alles bij elkaar heet dan de nieuwe kalender. Mijn vereniging, toen die nog bestond, 'De Vogelvriend Veendam en omstreken', hield een internationale tentoon-

stelling. Een overblijfsel uit de tijd dat er Duitse inzenders meededen. Wij hielden onze internationale afdelingsshow begin oktober. Konden leden van andere verenigingen ook inzenden. Of de vogels al dan niet 'klaar' waren was geen probleem. Vroeg showen is iets waar je als vogelhouder rekening mee leert te houden.

Wat mij aangaat is het schrijven van Jos van Valkenburg een stevige hint voor de werkgroep van Vogel en ons hoofdbestuur om na te denken over het aanpassen van het tentoonstellingsseizoen aan de veranderende omstandigheden. Een vroege bondsshow (toch nog een Vogel 2022!), kan samenvallen met een nieuwe, passende locatie. De bondsshow nieuwe stijl. Vroeger in het jaar en wellicht minder massaal dan in het verleden, maar toch een nationaal kampioenschap.

Rectificaties

Foute zijzen

In ons maandblad van december 2021 stond een vervelende fout bij het artikel 'zijzen deel 2'. Er is een foto geplaatst die gemaakt is in het Natuurhistorisch museum in Londen. De ondertiteling klopt niet: de Mexicosijs is de rechter vogel met de witte onderstaart en is ook merklijk groter. De Columbiasijs is de linkervogel en heeft een zwarte onderstaart.

Tiengemeten

Geachte redactie van Onze Vogels,

Het is een mooi stukje over Tiengemeten (december nummer, red.), maar ik heb wel een opmerking. In de tekst staat dat Tiengemeten ligt tussen de Hoekse Waard en Goeree-Overflakkee. Dat klopt, maar Goeree-Overflakkee is nog Zuid-Holland en geen Zeeland...

Marja Zoon uit Oud-Vossemeer

Bondsmededelingen februari 2022

De
se

**VAN DE KEURMEESTERVERENIGING
Tropische vogels en parkieten**
D. Bröking uit Hengelo ov is gestopt als keurmeester per 1-1-2022.
C. van Sprang uit Oirschot is gestopt als keurmeester per 1-2-2022.

DISTRICT LIMBURG
Bij Vogelvereniging Boshoven uit Weert jubileerde Jan van de Hurck. Jan is al 50 jaar lid en staat vooral bekend als kweker van Europese cultuurvogels en bastaarden hiervan. Vele prijzen, nationaal en ook internationaal, zijn door Jan behaald. Ook hij ontvangt de bondsspeld uit handen van onze voorzitter en penningmeester. En ook hier natuurlijk een bloemetje voor zijn echtgenote.

Bij V.V. 't Sieske uit Stein is Dhr. Frans Derhaag 60 jaar lid. Hij heeft rode kanaries gehad en is later overgegaan naar cultuurvogels en bastaarden. Frans was al die jaren beschikbaar voor de vereniging. Op het moment geniet hij van zijn gezin en de natuur.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST
Dhr. Jos van Haperen was vijftig jaar lid van de Teteringse Vollerievrienden (T11) en van de NBvV. Een man waarop je altijd een beroep kunt doen. Hij is op 28 november jl. in het zonnetje gezet: districtsvoorzitter Jack Burm was zo bereidwillig om de bij behorende speld te overhandigen en de vereniging heeft haar waardering uitgebracht in de vorm van een oorkonde en een boeket bloemen voor z'n vrouw.

Tijdens de feestavond van vogelvereniging ERV Rijen hebben we het 50 jarig jubileum mogen vieren van dhr. Jaap Vuijk-Noorland. Jaap heeft in het verleden vele verschillende vogelsoorten gehad waaronder lories, bladvogels, Roodpoot suikervogels, glansspreeuwen, zebra-vinken. Jaap geniet nu van gouldamadines, driekleur papegaaiamadines en putters.

De Moerdijkse Vogelvrienden kende zelfs 2 jubilarissen. Dhr. C.L.P. Lansens is 65 jaar lid van zowel de NBvV als van M.V.V. en Dhr. C.A. Loomeyer is dat 50 jaar. Ze zijn door Dhr. Rens namens de bond gehuldigd en daarna door voorzitter Dhr. de Visser.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST
Op zaterdag 6 november heeft V.V. "De Nachtegaal" uit Gemert hun lid Joop Beekmans gehuldigd. Hij is 60 jaar lid van de vereniging. Omdat Joop niet meer tegen al die drukte kan hebben wij hem samen met Peter Verkuilen thuis in het zonnetje gezet.

DISTRICT FRIESLAND

Op 30 december 2021 werd aan Dhr. W. Dijkstra de speld uitgereikt voor het 60 jaar lidmaatschap van de bond. Dhr. W. Dijkstra is destijds betrokken geweest bij de oprichting van Volièrevereniging Ooststellingwerf (O19), welke helaas in 2020 is opgeheven. Hij is sinds de oprichting in 1961 al die tijd een betrokken lid geweest van deze vereniging. Na de opheffing van bovenstaande vereniging is hij nu sinds een jaar lid van v.v. "Drachtster Vogelvrienden" in Drachten.

Jubileea

Jubilarissen 25 jaar

R. Schut, afd. Akersloot (A18);
T. Hofkens, afd. Rijen (R13);
R. Idema, A. vd. Ploeg,
A. Nicolai, K. Kloosterman, afd. Drogeham (D08);
B. Veulings en M. Janssen, afd. Elst (E01);
G.M. Slotboom en Mevr. J. Schut-van de Kaa, afd. Renswoude (R05);
J. v. Oirschot, afd. Sint Oedenrode (O13);
J. Kreuk, afd. Krimpen a/d Lek (K05).

Jubilarissen 40 jaar

J.T.C. Berkhout, W.v.d. Kommer, F. Kruyenaar, H. Velzeboer en K. Zijp, afd. Akersloot (A18);
M. Boers, A. Beckers en J. de Hoon, afd. Rijen (R13);
T. Bergs, afd. Weert 2 (461);
H.J. Verdoorn en A. Leytens, afd. Woudrichem (W33);
A. Martinez en W. Kloosterman, afd. Drogeham (D08);
W. Cornelissen, afd. Elst (E01);
B. Klonne en J. Klonne, afd. Zwartemeer (Z23);
J.C. van de Broek, afd. Krimpen a/d Lek (K05);
P. Mook, afd. Gilze (G08).

Jubilarissen 50 jaar

J. Vuijk Noordland, afd. Rijen (R13);
J. van den Hurck, afd. Weert 2 (461);

J. van Haperen, afd. Teteringen (T11);
C. A. Loomeyer, afd. Moerdijk (M10).

Jubilarissen 60 jaar

Th. Coenen en W. G. Theloosen, afd. Elst (E01);
F. Derhaag, afd. Stein (S27);
J. Beekmans, afd. Gemert (G09);
W. Dijkstra, afd. Drachten (D17).

Jubilarissen 65 jaar

C.L.P. Lansens, afd. Moerdijk (M10).

Overledenen

M. Jansen uit 't Harde was oud penningmeester van V.V. "De Vogelvriend", afd. Elburg (E01);
G. Vissers uit Zaamslag was oud bestuurslid en ringencommissaris van V.V. "De Vogelvrienden", afd. Terneuzen (T12);
J. de Wijs uit Anna Paulowna was lid van verdienste en ringencommissaris van V.V. "Pakawitro", afd. Anna Paulowna (A25);
W. Smit uit Beilen was één van de oprichters en oud voorzitter en ere lid van V.V. "Tropenpracht" afd. Beilen (B35).

F. Sniijders, Etten-Leur (Z18); J. Janssen, Heumen (H85); D. Vos, Dronten (E01); H.J. Snoeren, Oosterhout (R13); Mevr. H.J.M. Maree-Kersten, Oosterbeek (O15); J. Luchies, Brunssum (413);
H.W. Poffers, Rijssen 1 (R06); W.J. Tolkamp, Winterswijk (W36); T.F. Holtzer, Volkel (Z19); B. H. Kaspers, Musselkanaal (M06); M. van Belzen, Arnhem (A09); H. Noordzij, Zwijndrecht (D05); G. van Werven, Apeldoorn (340); G. van Zwiene, Alblisserdam (R40); J. Böning, Emmeloord (U04); A. J. Sommen, Venlo (450); T. Pilage, Coevorden (C01); E. J. Hendriksen, Markelo (D29); C. H. Uytjenes, Eindhoven (E14); G. W. Jacobs, Houten (H72); C. Looman, Wageningen (W26); H.W. Poffers, Enter (336); J.P.H.M. Mol, Wervershoof (L17); J. Brok, Drunen (D28); M. Jansen, 't Harde (E01); A. J. Pleiter, Zevenaar (D42); J. W. vd Noord, Spijkenisse (S06); K.M.G. Klap, Heiligerlee (O16); L.P.H. Schumans, Amstenrade (H36).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

NOOIT MEER "Nog even bij de vogels kijken"

Op dinsdag 4 januari jl. is mijn beste vriend

Sytse Andringa

overleden.

Ruim 30 jaar was hij mijn vogelmaatje.
Rust zacht vriend!

Hans de Boer

De

sel

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munnikma, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkoope, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreljveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, H. Maatman, A. Mertens, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Sulchies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610, E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Huub Mertens, tel. 06-19053510, E-mail: huubmertens54@gmail.com

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jivanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 23.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 24.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 40,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 30,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 36,-, Priority-post naar alle andere landen € 94,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank, IBAN: NL99INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeeltes daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De
Vogel

Gele goudvink

februari

Henk Branie
© Piet de Creu

Deze keer op de kalender niet de prachtig rood gekleurde goudvink, maar een mutatie die in plaats van het prachtige dieprode verenpak fel geelachtig gekleurde veervelden heeft. Veel vogelhouders geven de voorkeur aan de wilde kleur, maar ook een mutant kan erg mooi zijn. Zo ook de hier afgebeelde gele mutatie van de goudvink.

Bij de gele goudvink heeft een kwalitatieve reductie plaats gevonden van het rode carotenoïde; hierdoor zien we bij de man een gele borst. De gele veervelden moeten egaal van kleur zijn, maar omdat de donsbedekking zwart is, ontstaat er meer een grauwe gele kleur. De diepste en meest egaal gekleurde hebben mannen hebben de voorkeur. Een gele waas in het rugdek is een kleurfout en in de gele veervelden mag geen rood of oranje aanwezig zijn. De afgebeelde gele goudvink voldoet zeker aan de hierbo-

ven gestelde eisen. De geelmutant is in rijke bestaande goudvinkmutatie in te kweken; momenteel is er enkel de goudvink mutatie-combinatie pastel bruin geel tentoongesteld, maar in de toekomst zullen er zeker combinaties ontstaan met onder andere de bruine en de pastel.

Goudvinken zijn doorgaans heel rustige vogels, ofschoon het mannetje in het broedseizoen best wel fel kan worden tegenover de pop. De man zal je dan van de pop moeten scheiden zodat deze in haar eentje de eieren moet uitbroeden en de jongen grootbrengen. De man kun je dan het beste in een TK-kooi bij de pop in de vollere huisvesten zodat er altijd contact blijft tussen man en pop. Als nestgelegenheid krijgen de vogels een kappelletje met een draadnest (een flinke maat groter dan die welke voor kanaries gebruikt worden). Als nestmateriaal wordt kokosvezel gegeven.

Iets waar je rekening mee moet houden is dat goudvinken al vrij vroeg de jongen 's nachts alleen op het nest laten. Zijn de dagen heet en de nachten koud, dan loop je het risico dat de jongen onderkoeld raken.

Tijdens de kweek krijgen de vogels elke dag eivoer en meelwormen (zo'n tien per dag). Zijn er jongen, dan wordt drie-maal daags eivoer verstrekt en krijgen de goudvinken onbeperkt de beschikking over meelwormen. Bovendien wordt er kleinvoer gegeven.

Goudvinken zijn wat gevoelig voor coccidiose; je zult dus enkele keren per jaar een coccidiosekuur moeten verstrekken.

usel

De /

Alles voor jouw vogels

JUNAI

HUISVESTING

VOEDING

SPEELGOED

APOTHEEK

EN MEER

bestel nu op
www.junai.nl

✓ GRATIS RETOUR MOGELIJKHEID ✓ GRATIS VERZENDING VANAF €49,- ✓ VOOR 22:00 BESTELD, VANDAAG VERSTUURD!

bestel

De